

Unge uden uddannelse eller beskæftigelse

Del I

Marts 2019

Økonomi- og
Indenrigsministeriets
BENCHMARKINGENHED

Publikationen kan hentes på hjemmesiden for
Økonomi- og Indenrigsministeriets Benchmarkingenhed:
www.oimb.dk

Henvendelse om publikationen kan ske til kontaktpersonen
på analysen, som fremgår af hjemmesiden.

Indhold

1.	Hovedresultater.....	3
2.	Indledning.....	5
3.	Data, afgrænsninger og metode.....	6
	3.1 Analysens centrale indikatorer.....	6
	3.2 Kontrol for rammevilkår.....	7
	3.3 Opmærksomhedspunkter ved benchmarking.....	8
4.	Resultater på landsplan.....	9
	4.1 Andel unge i restgruppen.....	9
	4.1.1 Karakteristik af de unge i restgruppen.....	11
	4.1.2 Hvordan forsørges de unge i restgruppen?.....	13
	4.2 Overgang fra restgruppen på landsplan.....	15
	4.2.1 Karakteristik af de unge, der løftes ud af restgruppen.....	17
5.	Resultater på kommuneniveau.....	21
	5.1 Andel unge i restgruppen.....	21
	5.1.1 Benchmarkinganalyse med kontrol for rammevilkår.....	22
	5.2 Overgang fra restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse.....	26
	5.2.1 Benchmarkinganalyse med kontrol for rammevilkår.....	28
	5.3 Betydning af udvalgte risikomarkører.....	31
6.	Opsamling og sammenhængsanalyse.....	33
	6.1 Sammenhængsanalyse.....	33
7.	Tiltag til inspiration.....	35

1. Hovedresultater

Unge i restgruppen

- Den såkaldte restgruppe består af unge imellem 15 og 24 år, der ikke har eller ikke er i gang med en uddannelse og som ikke er i beskæftigelse. På landsplan var andelen af unge i restgruppen i 2017 på 7,0 procent. Det svarer til knap 48.000 personer. I 2012 udgjorde restgruppen 7,6 procent og der er altså på fem år sket et fald i andelen på 0,6 procentpoint.
- På kommunalt plan varierer andelen af unge i restgruppen betydeligt fra 4,3 procent til 13,6 procent. Udviklingen i andelen fra 2012 til 2017 spænder fra et fald på 2,8 procentpoint til en stigning på 3,5 procentpoint.
- Selv når der tages højde for rammevilkår er forskellene betragtelige mellem kommunerne. De 10 kommuner, der klarer sig bedst, har i gennemsnit 1,4 procentpoint færre i restgruppen, end man kunne forvente på baggrund af deres rammevilkår. Omvendt har de 10 kommuner, der klarer sig dårligst, i gennemsnit 2,4 procentpoint flere i restgruppen, end man kunne forvente på baggrund af deres rammevilkår. Det skal ses i lyset af, at andelen jf. ovenfor, varierer imellem 4,3 og 13,6 procent.
- De unge i restgruppen er overrepræsenteret i statistikken i forhold til kriminalitet, psykisk sygdom, sociale foranstaltninger og misbrug sammenlignet med alle unge, og en større andel af de unge i restgruppen har flere af disse problemstillinger på samme tid. Unge i restgruppen er desuden også hyppigere brugere af sundhedsydelser.
- Ser man alene på de 18-24 årige i restgruppen, viser analysen, at 36,5 procent af disse unge har været i restgruppen i mindst 3 år (2017, 2016 og 2015). 9,8 procent er vendt tilbage til restgruppen i 2017, efter at have været i restgruppen i 2015 - men ikke i 2016.
- På kommunalt plan varierer andelen af unge 18-24 årige, der har været mindst 3 år i restgruppen, fra 27,6 procent til 46,2 procent.
- Godt halvdelen af unge i restgruppen over 18 år er selvforsørgende og modtager derfor ikke ydelser fra det offentlige. For de selvforsørgende i restgruppen, hører det med til billedet at 34 procent er deltidbeskæftiget (under 18 timer om ugen), 65 procent bor hjemme og 15 procent er dømt for berigelseskriminalitet.
- Ydelsesmodtagerne i restgruppen modtager primært uddannelseshjælp. Det gør sig gældende for knap 86 procent. De resterende 14 procent modtager enten dagpenge eller deltager i ressourceforløb.

Overgang fra restgruppen

- Af de unge, der var i restgruppen i 2016, var 44,2 procent ikke længere i restgruppen i 2017. Denne andel anses for at være blevet løftet ud af restgruppen og over i uddannelse eller beskæftigelse. Imellem 2015 og 2016 blev 45,7 procent løftet ud af restgruppen, og der er således sket et lille fald i andelen, der løftes ud.
- På kommunalt plan varierer andelen af unge, som blev løftet ud af restgruppen fra 2016 til 2017 fra 34,6 procent til 61,8 procent.
- De 10 kommuner der klarer sig bedst, når der er taget højde for rammevilkår, løfter i gennemsnit 7,2 procentpoint flere unge ud af restgruppen, end man kunne forvente på baggrund af deres rammevilkår. Omvendt løfter de 10 kommuner, der klarer sig dårligst, i gennemsnit 5,7 procentpoint færre ud af restgruppen, end man kunne forvente på baggrund af deres rammevilkår.

Forsættes på næste side

- Det er ikke et generelt mønster, at de kommuner, der havde relativt mange i restgruppen i 2016, også fik løftet relativt mange unge ud af restgruppen fra 2016-2017. Der er således flere kommuner, der både havde en lavere andel i restgruppen i 2016, end man kunne forvente på baggrund af rammevilkår, og en højere andel end forventet, der blev løftet ud af restgruppen.
- Ser man på overgangen fra restgruppen fordelt på aldersgrupper, blev særligt de 15-17 årige løftet ud af restgruppen imellem 2016 og 2017, hvoraf over 60 procent forlader restgruppen. Ca. 40 procent af de 18-24 årige blev i samme periode løftet ud af restgruppen.
- Analysen indikerer endvidere, at tid i restgruppen kan have en betydning for overgang fra restgruppen. Ca. 30 procent af de unge, der var i restgruppen i både 2015 og 2016 blev løftet ud af restgruppen fra 2016 til 2017. Til sammenligning var det ca. 50 procent af dem, der kun var i restgruppen i 2016, der blev løftet ud af restgruppen fra 2016 til 2017.
- Unge, der har en eller flere problemstillinger i forhold til misbrug, kriminalitet, sociale foranstaltninger eller psykisk sygdom, blev i mindre grad end andre unge løftet ud af restgruppen.
- Analysen viser desuden at deltidsbeskæftigelse, afsluttet produktionskoleforløb mellem de to opgørelsestidspunkter og kursusdeltagelse alt andet lige øger sandsynligheden for, at den unge løftes ud af restgruppen. Ligeledes påvirker et højt karaktergennemsnit og lavt fravær i folkeskolens udskoling sandsynligheden for at forlade restgruppen positivt.
- Når de unge forlader restgruppen, sker dette primært til uddannelse, som 76,7 procent af de unge imellem 15-24 år overgik til. Dette er særligt udtalt for de 15-17 årige, hvor over ni ud af 10 overgår til uddannelse. Resten af de unge, der har forladt restgruppen er overgået til beskæftigelse over 18 timer om ugen.
- Der er stor kommunal variation i andelen af unge der overgik til uddannelse fra 51 procent i kommunen med den laveste andel til 82 procent i kommunen med den højeste.

Del II: Inspiration til konkrete tiltag til arbejdet med at få unge i uddannelse eller beskæftigelse

- Der er gennemført en kvalitativ undersøgelse af, hvordan nogle af de kommuner, der klarer sig bedst i den kvantitative analyse, når der er taget højde for rammevilkår, arbejder med området. I del II af denne analyse præsenteres 24 tiltag til inspiration, som den enkelte kommune kan anvende i det videre arbejde med restgruppen.
- Tiltagene er inddelt i temaerne: Overordnet styring og opfølgning, arbejdstilrettelæggelse og konkrete indsatser rettet imod de unge.

Se hvordan din kommune placerer sig

- I *bilag 1: "Sådan placerer din kommune sig"* kan du finde de væsentligste resultater af analysen for din kommune.
- I *bilag 2: "Kommunespecifikke nøgletal"* ses en række kommunefordelte tabeller med de væsentligste nøgletal i analysen.

2. Indledning

Unge uden uddannelse eller beskæftigelse har i mange år været et fokusområde og er ofte genstand for stor politisk interesse, senest med etableringen af den nye Forberedende Grunduddannelse (FGU) og ungeudspillet "Mod på livet – vejene til uddannelse og job".

Det store politiske fokus skal ses i lyset af, at der i 2017 var næsten 48.000 unge mellem 15 og 24 år uden uddannelse eller arbejde. Denne gruppe af unge går ofte under betegnelsen "restgruppen", som også anvendes i denne analyse. Der er store gevinster forbundet med at få de unge i restgruppen i uddannelse eller beskæftigelse. Det er dels en gevinst for den enkelte unge selv, men der er også en række samfundsmæssige gevinster forbundet med at flytte unge fra restgruppen til uddannelse og beskæftigelse. Udover at det kan reducere udgifterne til ydelsesmodtagere, kan det også være med til at imødegå rekrutteringsudfordringer og en stigende mangel på faglært arbejdskraft. Det er kommunernes ansvar at hjælpe de unge fra folkeskolen og videre i uddannelse eller beskæftigelse.

Formålet med denne analyse er at skabe et styrket vidensgrundlag for den enkelte kommunes videre arbejde med unge i restgruppen. I analysen sættes der både fokus på andelen af unge i restgruppen i 2017, og andelen af unge der blev løftet ud af restgruppen og over i uddannelse eller beskæftigelse fra 2016 til 2017. Med henblik på at sikre et bedre sammenligningsgrundlag på tværs af kommunerne tages der i benchmarkinganalysen højde for, at kommunerne har forskellige demografiske og socioøkonomiske rammevilkår.

Dermed får den enkelte kommune et overblik over, hvordan den klarer sig i forhold til andre kommuner i arbejdet med restgruppen. For at få en bedre og mere detaljeret forståelse af, hvem de unge er, lægges der desuden i analysen vægt på at give en karakteristik af de unge i restgruppen og dem, der løftes ud af restgruppen.

For at kvalificere resultaterne yderligere og bidrage med viden til, hvordan kommunerne kan bruge resultaterne til at identificere forbedringspotentialer, er der desuden indsamlet 24 initiativer, man som kommune kan finde inspiration i, til det videre arbejde med unge uden uddannelse eller beskæftigelse.

Analysen er opdelt i to dele. I del I gennemføres den kvantitative analyse af restgruppen på lands- og kommunalt plan, og der tages i den forbindelse højde for forskelle i rammevilkår. I del II præsenteres de 24 initiativer i et særskilt inspirationskatalog. Initiativerne er indsamlet af Epinion på vegne af Økonomi- og Indenrigsministeriets Benchmarkingenhed i syv af de kommuner, der klarer sig bedst i benchmarkinganalysen.

I nærværende, kvantitative, del af analysen gennemgås kort analysens metode, data samt centrale begreber og afgrænsninger i kapitel 3. I kapitel 4 præsenteres de centrale resultater på landsplan, dels for andelen af unge i restgruppen sammenlignet med alle unge, og dels for andelen af unge der løftes ud af restgruppen.

I kapitel 5 gennemføres benchmarkinganalysen af andelen af unge i restgruppen og andelen der løftes ud af restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse, hvor der tages højde for forskelle i kommunernes rammevilkår. I kapitel 6 undersøges sammenhængen mellem andelen af unge i restgruppen og andelen der løftes ud af restgruppen. Endeligt er der i kapitel 7 en kort beskrivelse af, hvilke tiltag til inspiration med henblik på at reducere andelen af unge i restgruppen, der findes i del II af analysen.

3. Data, afgrænsninger og metode

I dette kapitel beskrives de mest centrale valg i forhold til data, afgrænsning samt den metode, der anvendes for at tage højde for rammevilkår. Analysen tager afsæt i registerdata fra Danmarks Statistik.

3.1 Analysens centrale indikatorer

Et afgørende element i analysen er, hvornår en ung henføres som værende en del af restgruppen, det vil sige unge, der ikke har en uddannelse, ikke er i gang med en uddannelse og ikke er i beskæftigelse. Overordnet er unge i restgruppen kendetegnet ved at være mellem 15 og 24 år, uden en kompetencegivende ungdomsuddannelse og udenfor uddannelse og beskæftigelse. I boks 3.1 nedenfor fremgår en mere detaljeret afgrænsning. Definitionen lægger sig tæt op ad den, som blandt andet Undervisningsministeriet bruger¹.

Boks 3.1

Afgrænsning af unge i restgruppen

For at en borger henføres til restgruppen skal denne opfylde følgende kriterier:

- Være imellem 15 og 24 år
- Have fuldført mindst 8. klasse i en dansk grundskole
- Ikke være i gang med en uddannelse
- Ikke være i beskæftigelse 18 timer eller mere om ugen eller være selvstændig
- Ikke have fuldført en kompetencegivende uddannelse
- Ikke have gennemført KUU eller STU
- Ikke være i skånejob eller på førtidspension

Anm.: For en nærmere specifikation af de konkrete punkter, herunder eksempler fra en række konkrete uddannelser, se *bilag 3: Metode*.

I analysen betragtes to hovedindikatorer:

- Andelen af unge i restgruppen i 2017.
- Andelen af unge der var i restgruppen i 2016, men som er overgået til uddannelse eller beskæftigelse i 2017, dvs. andelen af unge, som er trådt ud af restgruppen.

Andelen af unge i restgruppen opgøres som antallet af unge i restgruppen, jf. boks 3.1, i forhold til antallet af personer imellem 15-24 år, der har fuldført mindst 8. klasse i en dansk grundskole.

De unges tilknytning til uddannelse eller beskæftigelse opgøres pr. 30. september i det angivne år, hvormed der er tale om et punktnedslag. At en ung er i restgruppen i 2017 betyder altså ikke nødvendigvis, at den unge i hele 2017 har været udenfor uddannelse eller beskæftigelse.

Andelen af unge der overgår fra restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse, er opgjort som antallet af unge, der imellem september 2016 og september 2017 skifter fra at være i restgruppen til ikke at være i restgruppen, set i forhold til alle unge i restgruppen i 2016. Der tages udgangspunkt i de unge, der er 15-24 år i 2016 og nogle af disse, vil således nå at fylde 25 år, men medta-

¹ Se eksempelvis <https://uvm.dk/aktuelt/nyheder/uvm/ugens-tal/170227-70-000-unge-med-hverken-uddannelse-eller-job>

ges i analysen alligevel. Dette er gjort for at andelen ikke påvirkes af, hvor mange der i en kommune fylder 25 år. Ydermere ekskluderes der i opgørelsen de få unge som eksempelvis tildeles førtidspension, dør eller fraflytter landet og dette påvirker således ikke andelen af unge der løftes ud af restgruppen.

Unge der flytter kommune

Når andelen der løftes ud af restgruppen opgøres på kommuneniveau, vil nogle individer flytte kommune imellem opgørelsestidspunkterne. I tilfældet af, at den unge er overgået til uddannelse eller beskæftigelse, og dermed ikke længere er i restgruppen, henføres personen entydigt til én kommune. Foretages der flere flytninger, betragtes kun den sidste tilflytningskommune. Dette gøres ud fra flyttereglerne beskrevet i tabel 3.1.

Tabel 3.1

Flytteregel for unge der løftes ud af restgruppen og skifter kommune

Hændelse	Opgørelseskommune
Den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse, og flytter derefter kommune	Fraflytningskommune
Den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse mindre end 2 måneder efter, at have flyttet til en ny kommune	Fraflytningskommune
Den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse 2 eller flere måneder efter, at have flyttet kommune	Tilflytningskommune

Anm: For en nærmere uddybning af flyttereglen, se *bilag 3: Metode*.

Formålet med flyttereglerne er at tilskrive personer, der er flyttet i den undersøgte periode, til den kommune, der har haft størst indflydelse på, at den unge er kommet i uddannelse eller beskæftigelse. Der kan eksempelvis være tilfælde, hvor en kommune har forberedt den unge til fx uddannelse, og hvor den unge flytter til en anden kommune i forbindelse med studiestart. Derfor henføres unge, der fx løftes ud af restgruppen mindre end 2 måneder efter at have flyttet kommune, til fraflytningskommunen. Reglerne er baseret på et skøn, hvorfor der kan være enkelttilfælde på individniveau, hvor disse ikke er retvisende. Det vurderes dog, at eventuelle undtagelser fra reglerne ikke har betydning for resultaterne på kommuneniveau

3.2 Kontrol for rammevilkår

En række af de forskelle, der eksisterer på tværs af kommunerne, kan tilskrives forskelle i kommunernes rammevilkår. Rammevilkår udgør i denne sammenhæng, strukturelle vilkår som kommunen opererer under, og ikke kan påvirke på kort eller mellemlang sigt. De rammevilkår, der er taget højde for i denne analyse, er præsenteret i kapitel 5.

I analysen tages der højde for forskelle i rammevilkår ved hjælp af logistisk regressionsanalyse, der udføres på individniveau. I *bilag 3: Metode* er den anvendte fremgangsmåde uddybet. Den logistiske regressionsanalyse udføres for de to hovedindikatorer i analysen:

- Andelen af unge i restgruppen
- Andelen af unge der løftes ud af restgruppen

På baggrund af den logistiske regressionsanalyse beregnes den forventede andel af unge i restgruppen for hver enkelt kommune, når der tages højde for rammevilkår. Denne bruges i beregningen af den såkaldte benchmarkingindikator, som er forskellen mellem hver enkelt kommunes faktiske andel og forventede andel:

$$\text{Benchmarkingindikator} = \text{Faktisk andel} - \text{Forventet andel}$$

Benchmarkingindikatoren er dermed et mål i procentpoint, som er negativt, hvis kommunens faktiske andel er lavere end forventet og positivt, hvis kommunens andel er højere end forventet. Benchmarkingindikatoren sikrer et bedre sammenligningsgrundlag på tværs af kommuner, hvor betydningen af rammevilkår i betydelig grad er renset ud. I boks 3.2 fremgår det, hvordan benchmarkingindikatoren konkret skal fortolkes.

Boks 3.2

Eksempel på fortolkning af benchmarkingindikatoren for andel i restgruppen

- Benchmarkingindikator større end 0: Der er en højere andel af unge i restgruppen end man kunne forvente på baggrund af kommunens rammevilkår. En kommune med en benchmarkingindikator på 5 har 5 procentpoint flere unge i restgruppen end man kunne forvente på baggrund af kommunens rammevilkår.
- Benchmarkingindikator lig 0: Der er samme andel af unge i restgruppen som man kunne forvente på baggrund af kommunernes rammevilkår.
- Benchmarkingindikator under 0: Der er en lavere andel af unge i restgruppen i kommunen end man kunne forvente på baggrund af kommunens rammevilkår. En kommune med en benchmarkingindikator på -5 har 5 procentpoint færre unge i restgruppen end man kunne forvente på baggrund af kommunens rammevilkår.

3.3 Opmærksomhedspunkter ved benchmarking

Benchmarkingindikatoren er et estimeret tal, som er behæftet med en vis statistisk usikkerhed. Det betyder, at der ikke skal tolkes for håndfast på den konkrete rangering af kommunerne på baggrund af benchmarkingindikatoren. Af den årsag illustreres resultaterne for kommunernes benchmarkingindikator inddelt i kvintiler, således at der kun skelnes mellem de kommuner, der ligger i den bedste femtedel, næstbedste femtedel, midterste femtedel, næst dårligste femtedel og dårligste femtedel.

Meknikken ved en regressionsmodel gør desuden, at man ikke kan konkludere noget om størrelsen på den generelle andel af unge i restgruppen eller andelen af unge, der løftes ud af restgruppen. Man kan således ikke konkludere, at de kommuner, der klarer sig godt i benchmarkinganalyserne, ikke potentielt kan sænke andelen af unge i restgruppen yderligere. Det anbefales derfor, at alle kommuner forholder sig til tallene i denne analyse og læser del II af analysen, hvor en række tiltag med henblik på at nedbringe andelen af unge i restgruppen er beskrevet til inspiration for kommunernes videre arbejde med området.

4. Resultater på landsplan

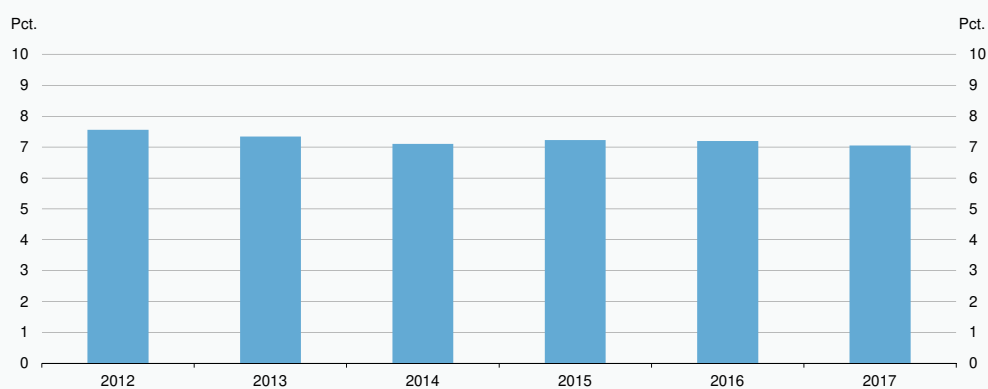
I første del af analysen præsenteres resultaterne for andelen af unge i restgruppen i 2017 og andelen af unge der løftes ud af restgruppen imellem 2016 og 2017 på landsplan.

4.1 Andel unge i restgruppen

I 2017 var 7,0 procent af de unge imellem 15 og 24 år en del af restgruppen. Det svarer til 47.886 personer. I 2012 var andelen af unge i restgruppen på 7,6 procent og andelen er således faldet med 0,6 procentpoint fra 2012 til 2017 jf. figur 4.1

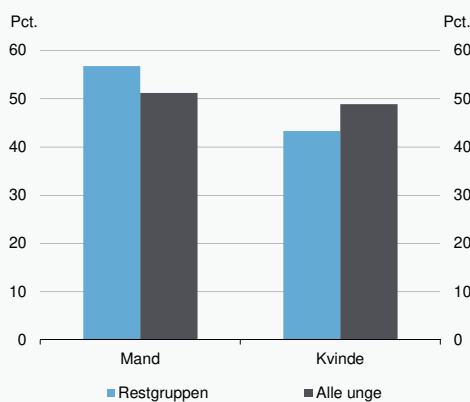
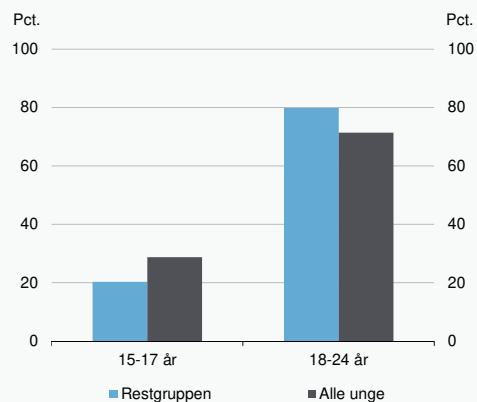
Figur 4.1

Andelen af unge i restgruppen, 2012-2017

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Figur 4.2 viser, at mænd er overrepræsenteret i restgruppen, mens det forholder sig omvendt for kvinder. Figur 4.3 viser endvidere, at næsten 80 procent af restgruppen består af de 18-24 årige sammenlignet med lige over 70 procent af alle unge. At de 15-17 årige er underrepræsenteret i restgruppen, skal ses i lyset af, at aldersgruppen har pligt til enten at være i uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet, der sigter imod gennemførelse af en uddannelse. Til trods for denne lov-mæssige pligt, er der i 2017 alligevel næsten 10.000 unge under 18 år, svarende til godt 20 procent af alle 15-17 årige, der hverken er i uddannelse, arbejde eller har gennemført en ungdomsuddannelse.

Figur 4.2**Kønfordeling blandt restgruppen og alle unge****Figur 4.3****Aldersfordelingen blandt restgruppen og alle unge**

Anm.: Bemærk at akserne på figurerne er forskellige.
 Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Anciennitet blandt unge i restgruppen

En vigtig indikator for kommunernes arbejde med at få unge ud af restgruppen er, hvor længe de unge er en del af restgruppen og om de vender tilbage efter at have været trådt ud i uddannelse eller beskæftigelse på et tidspunkt eller ej. I tabel 4.2 ses andelen af unge i restgruppen imellem 18-24 år i 2017 fordelt på anciennitet siden 2015. Knap 31 procent var kun i restgruppen 2017 og ikke i de to foregående år. Omvendt var godt 36 procent i restgruppen i alle tre år.

Ca. hver 10 af de unge i restgruppen i 2017 var også i restgruppen i 2015, men ikke i 2016. De er altså vendt tilbage til restgruppen i den undersøgte periode. Sammenlagt har 69 procent af de unge i restgruppen i 2017 været i restgruppen i mindst 2 ud af de sidste 3 år. Det viser, at en relativt stor del af de unge i restgruppen står uden uddannelse eller beskæftigelse i længere tid og at det kan være vanskeligt at fastholde de unge ude, der er blevet løftet ud af restgruppen på et tidspunkt.

Tabel 4.2**Andelen af unge 18-24 årige i restgruppen i 2017, fordelt på anciennitet i restgruppen.**

Andel i restgruppen kun i 2017	30,8
Andel i restgruppen fra 2016-2017	22,9
Andel i restgruppen fra 2015-2017	36,5
Andel i restgruppen i 2015 og i 2017	9,8

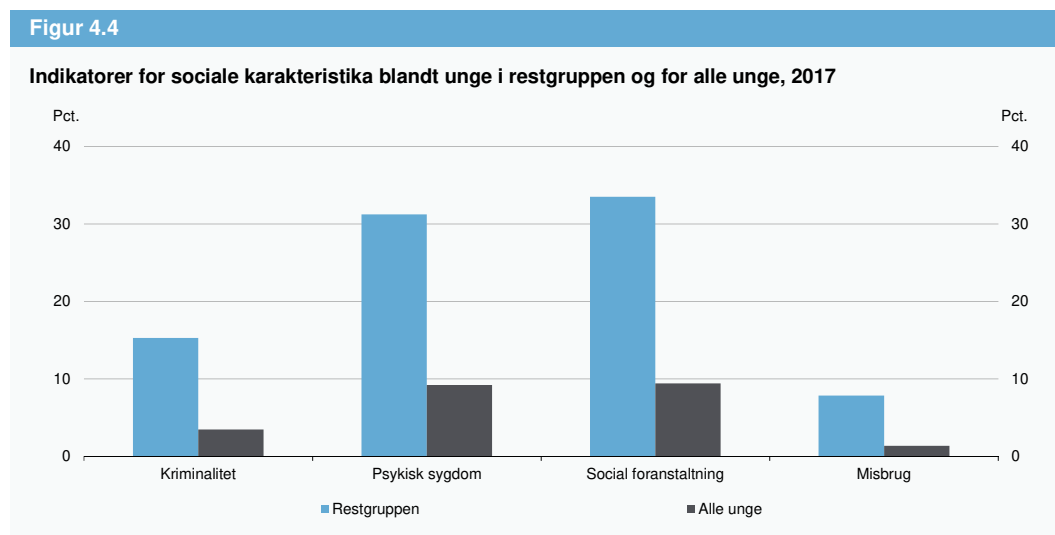
Anm.: Populationen er afgrænset til unge i restgruppen imellem 18-24 år, for at tillade at alle i populationen kan have været 3 år i restgruppen. Der tages ikke højde for, om de unge er i restgruppen i perioden imellem opgørelsestidspunktet i de forskellige år som er 30. september. For andel i restgruppen fra 2015-2017 er der tale om minimum siden 2015.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

4.1.1 Karakteristik af de unge i restgruppen

Restgruppens sociale karakteristika

Figur 4.4 viser, at de unge i restgruppen er markant overrepræsenteret i forhold til kriminalitet, psykisk sygdom, misbrug og sociale foranstaltninger. Hvor ca. hver 10. af alle unge har en psykiatrisk diagnose eller har modtaget en social foranstaltning, er det ca. hver tredje af de unge i restgruppen. For restgruppen er 15 procent endvidere dømt for kriminalitet og 8 procent er i behandling for enten stof- eller alkoholmisbrug. Sammenlignet hermed er godt 3 procent af alle unge dømt for kriminalitet, og omkring 1 pct. er i behandling for misbrug.

Anm.: Kriminalitet dækker over betingede eller ubetingede domme efter straffeloven indenfor de sidste fire år. Psykisk sygdom dækker over psykisk sygdomme diagnosticeret indenfor de sidste fem år. De unge har modtaget en social foranstaltning, hvis de nogensinde har modtaget en forebyggende foranstaltning eller er blevet anbragt. Misbrug dækker over alkohol- eller stofmisbrugsbehandling i de kommuner, der har godkendt data for 2017. I alt 79 kommuner indgår i denne opgørelse. Se i øvrigt bilag 3: Metode for yderligere detaljering.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Tabel 4.3 viser endvidere, at flere af de unge i restgruppen på samme tid er berørte af flere af de fire indikatorer, der er præsenteret i figur 4.4. De unge kan eksempelvis både være dømt for kriminalitet og have en psykiatrisk diagnose. 45,5 procent af de unge i restgruppen er ikke omfattet af nogle af indikatorerne. For alle unge er dette tal 82,9 procent. I den anden ende af skalaen findes unge, der både er dømt for kriminalitet, har en psykisk sygdom, modtaget en social foranstaltning og er eller har været i behandling for misbrug. Dette gælder for 1,4 procent af de unge i restgruppen, imens det kun gælder for 0,1 procent af de øvrige unge.

Der tegner sig altså et billede af, at de unge i restgruppen er en kompleks gruppe med flere forskellige udfordringer, der går på tværs af eksempelvis beskæftigelsesområdet, socialområdet, børn- og ungeområdet og sundhedsområdet. Effektiv håndtering af de ofte flerartede problemstillinger, stiller store krav til samarbejdet mellem forvaltningerne indenfor den enkelte kommune, for at den unge ikke bliver tabt "imellem to stole". Hvordan dette sikres, er et af temaerne i det inspirationskatalog, som udgør del II af denne analyse.

Tabel 4.3

Andel berørte af indikatorer for kriminalitet, misbrug, psykisk sygdom og sociale foranstaltninger

	Restgruppen	Alle unge
Alle fire indikatorer	1,4	0,1
Tre indikatorer	5,4	0,7
To indikatorer	17,9	3,7
Én indikator	29,8	12,4
Ingen indikatorer	45,5	82,9

Anm.: Grupperingerne er gensidigt udelukkende. I opgørelsen indgår kun de 79 kommuner, der har godkendt 2017-tal for alkohol- og misbrugsbehandling.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

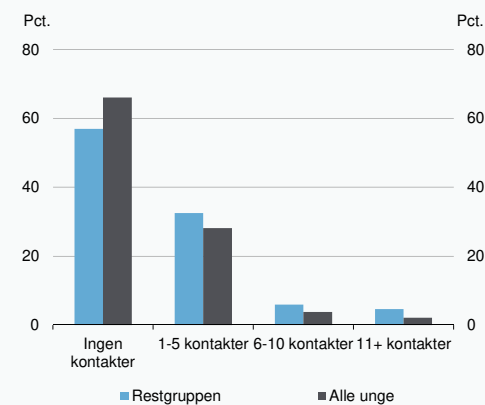
Forbrug af sundhedsydelser

Restgruppen er i højere grad og hyppigere i kontakt med sundhedsvæsenet sammenlignet med alle unge. Hvor 57 procent af de unge i restgruppen i løbet af 2016 ingen kontakt havde til sygehusvæsenet gælder dette for 66 procent af alle unge jf. figur 4.5. Yderligere havde 5 procent af de unge i restgruppen flere end 10 kontakter i løbet af 2016, sammenlignet med godt 2 procent af alle unge.

Også for almen praksis gør billedet sig gældende jf. figur 4.6. Hvor andelen af unge i restgruppen med få kontakter til den almene praksis er underrepræsenteret, er der til gengæld flere af disse, som har mange kontakter til almen praksis: Knap 16 procent i restgruppen har flere end 10 kontakter i løbet af året. For alle unge er det ca. 10 procent, der har flere end 10 kontakter.

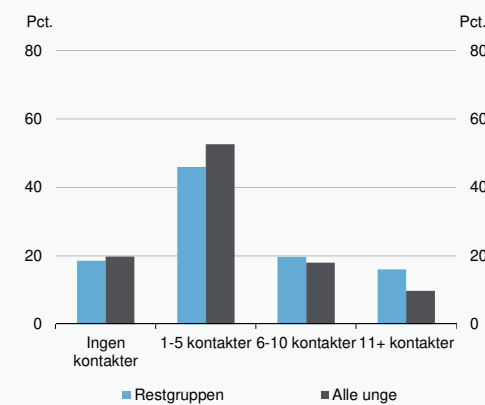
Figur 4.5

Antal kontakter i somatikken for restgruppen og alle unge

Figur 4.6

Antal kontakter til almen praksis for restgruppen og alle unge

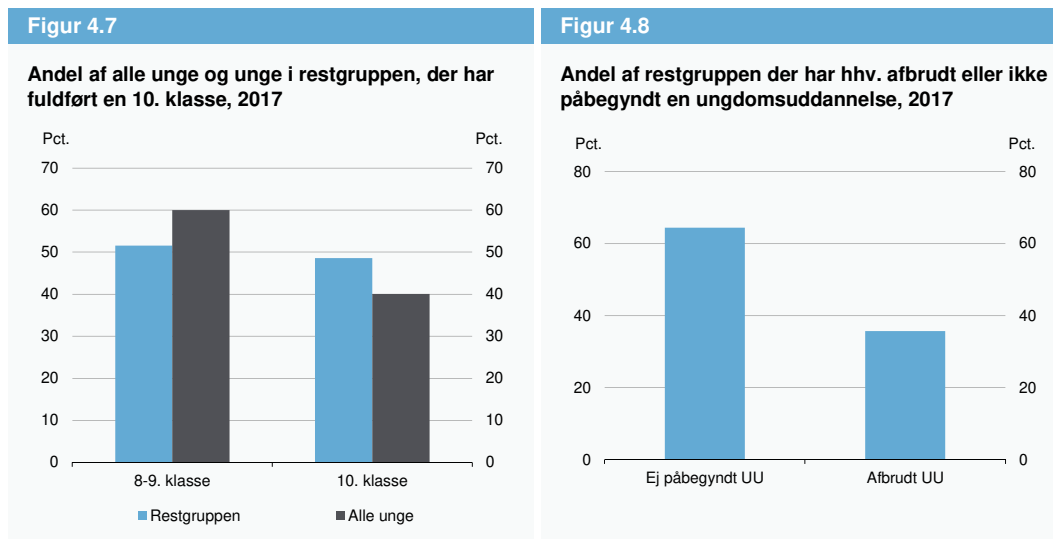

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Særligt om skolegangen blandt unge i restgruppen

Karakteriserer man de unge på baggrund af deres hidtidige skolegang, er det generelle billede, at de unge i restgruppen i højere grad har taget 10. klasse i forhold til alle unge, jf. figur 4.7. Over 60 procent i restgruppen, har desuden aldrig påbegyndt en ungdomsuddannelse, mens knap 40 procent af de unge i restgruppen har afbrudt en ungdomsuddannelse jf. figur 4.8. Hertil skal det bemærkes, at disse tal ikke dækker over unge, der eksempelvis er i gang med en 9. eller 10. klasse, da disse unge jf. definitionen i kapitel 3 ikke opgøres som en del af restgruppen.

Resultaterne indikerer, at der med fordel kan sættes ind med en målrettet indsats i tiden omkring færdiggørelse af grundskolen, da mange af de unge i restgruppen aldrig er kommet i gang med en ungdomsuddannelse. Der er dog også en del af de unge i restgruppen, der faktisk har gået på en ungdomsuddannelse, men er stoppet igen inden de blev færdige. Derfor er der også god grund til at have fokus på fastholdelse i uddannelse. Dette er blandt andet et af de emner der er hentet konkret inspiration til og som præsenteres i del II af rapporten.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

4.1.2 Hvordan forsørges de unge i restgruppen?

Tabel 4.4 viser, at stort set lige mange i restgruppen på 18 år eller derover er selvforsørgende eller ydelsesmodtagere. De unge i restgruppen betegnes som selvforsørgende, hvis de ikke modtog en ydelse i slutningen af september 2017. Der kan være flere årsager til, at den unge ikke modtager en ydelse og således betragtes som selvforsørgende. Det kan eksempelvis være, at den unge ikke er berettiget til at modtage en ydelse, at den unge forsørges af sine forældre eller sin ægtefælle/samlever. Alle de unge mellem 15-17 år er selvforsørgende, da disse ikke har mulighed for at søge ydelsesunderstøttelse.

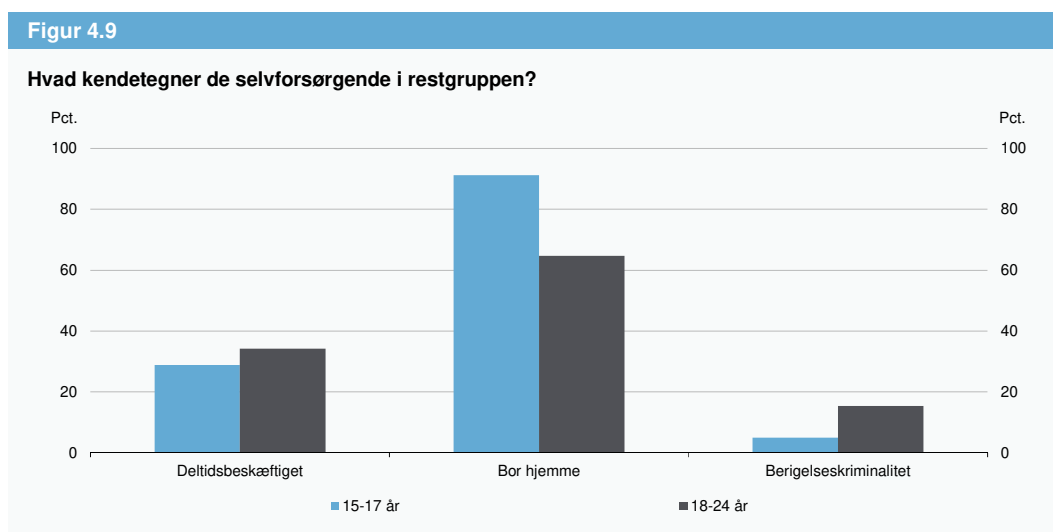
Tabel 4.4		
Forsørgelsesgrundlag blandt unge i restgruppen		
	Selvforsørgende	Ydelsesmodtagere
Alle unge i restgruppen	60,4 pct.	39,6 pct.
Unge i restgruppen, 18-24 år	50,4 pct.	49,6 pct.
Unge i restgruppen 15-17 år	100 pct.	0 pct.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Særligt om de selvforsørgede

Som det fremgår af tabel 4.4 er 60,4 procent af alle unge i restgruppen selvforsørgende. Dette tal skal ses i lyset af, at alle unge mellem 15-17 år er selvforsørgende, imens det er 50,4 procent af de 18-24 årige. Da de selvforsørgede *ikke* modtager ydelser eller er i gang med en uddannelse, er det datamæssigt vanskeligt at skaffe viden om deres aktiviteter. Samtidig er det et vigtigt emne at blive klogere på.

I figur 4.9 nedenfor præsenteres et billede af de selvforsørgende ud fra de data, der trods alt er til rådighed og som kan give en indikation på, hvordan de unge forsørges.

Anm.: De forskellige indikatorer er ikke gensidigt udelukkende, og søjlerne summerer ikke til 100. Deltidsbeskæftigelse svarer i denne sammenhæng til at arbejde mindre end 18 timer ugentligt. Berigelseskriminalitet dækker domme indenfor bl.a. indbrud, tyveri, røveri, bedrageri, hæleri og en række andre forbrydelser. Se *bilag 3: Metode* for en komplet liste.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Figuren viser, at henholdsvis 29 og 34 procent af de selvforsørgede 15-17 årige og 18-24 årige i restgruppen er i deltidsbeskæftigelse i september 2017. Ca. 90 procent af de 15-17 årige bor hjemme hos mindst en af forældrene, der muligvis står for den unges forsørgelsesgrundlag. For de 18-24 årige er dette tal ca. 65 procent. Slutteligt viser figuren, at en række af de unge i restgruppen er dømt for berigelseskriminalitet, som dækker over en række forbrydelser, der kan give en økonomisk gevinst og dermed have til formål at danne et forsørgelsesgrundlag. Af de 18-24 årige er det godt 15 procent, der er dømt for berigelseskriminalitet, imens det for de 15-17 årige er 5 procent.

Særligt om ydelsesmodtagere

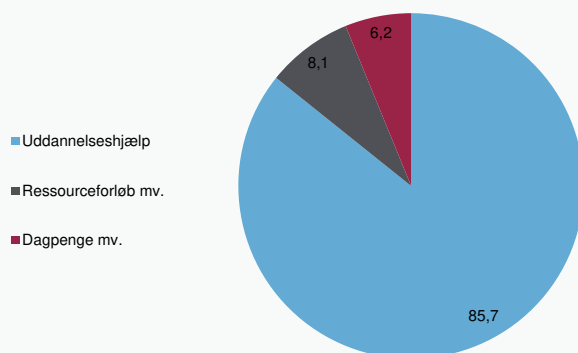
Ydelsesmodtagerne i restgruppen består alene af de 18-24 årige, da unge imellem 15-17 år ikke kan modtage ydelser. Af de 18-24 årige modtager 49,6 procent en ydelse. 85,7 procent af ydelsesmodtagerne modtager uddannelseshjælp² jf. figur 4.10. Uddannelseshjælp blev indført i 2014 og har erstattet kontanthjælp for unge under 30 år, der ikke har en kompetencegivende uddannel-

² Uddannelseshjælp indeholder også integrationsydelse som en række unge modtager i stedet for uddannelseshjælp. Det er imidlertid ikke et udtryk for, at de unge eksempelvis er nyligt tilkomne flygtninge eller familiesammenførte, da de unge i restgruppen som minimum skal have gennemført 8 klasse i en dansk grundskole. 'Ressourceforløb mv.' dækker over Ressourceforløb, fleksjob, ledighedsydelse og revalidering. 'Dagpenge mv.' dækker over dagpenge, sygedagpenge, jobafklaring og barselsdagpenge.

se. De resterende 14,3 procent af ydelsesmodtagerne modtager henholdsvis dagpenge mv. (6,2 procent) og ressourceforløb mv. (8,1 procent).

Figur 4.10

Ydelsesmodtagere i restgruppen imellem 18-24 år fordelt efter ydelsestype

Anm.: Førtidspension og efterløn indgår ikke i opgørelsen, jf. definitionen af unge i restgruppen.
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

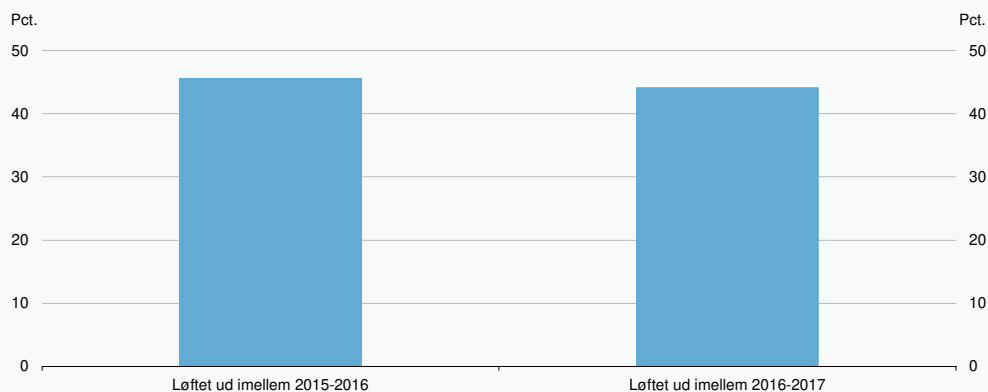
Størstedelen af de 18-24 årige ydelsesmodtagere i restgruppen er modtagere af uddannelseshjælp. I forbindelse med modtagelsen af uddannelseshjælp visiteres de unge til en visitationskategori, alt efter hvor langt de unge vurderes at være fra at kunne påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse. Blandt de unge imellem 18 og 24 år i restgruppen, der modtager uddannelseshjælp, vurderes ca. 4 procent åbenlyst uddannelsesparate, 44 procent uddannelsesparate, 50 procent aktivitetsparate og de resterende 2 procent jobparate³.

4.2 Overgang fra restgruppen på landsplan

I det følgende vender vi blikket mod, hvor mange af de unge i restgruppen, der fra september i 2016 til september i 2017 er blevet løftet ud af restgruppen til enten uddannelse eller beskæftigelse. De få unge der i perioden dør, fraflytter landet eller overgår til eksempelvis førtidspension er således frasorteret.

Figur 4.11 viser at 44,2 procent, svarende til 20.927 af de unge, som var i restgruppen i september 2016, blev løftet ud af restgruppen og var i september 2017 dermed enten i uddannelse eller i beskæftigelse. Det betyder omvendt også, at 55,8 procent eller 26.441 personer stadig var i restgruppen i september 2017. Til sammenligning overgik 45,7 procent af restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse fra 2015 til 2016.

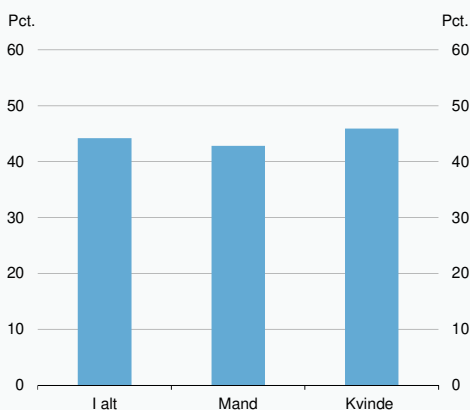
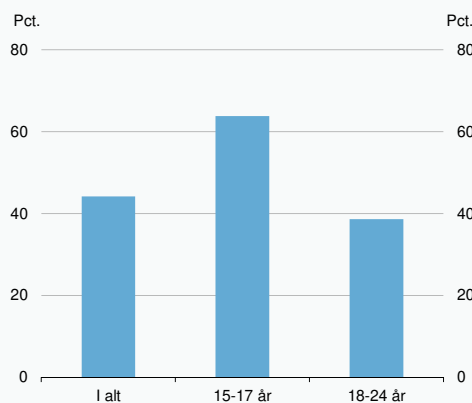
³ Åbenlyst uddannelsesparat dækker over en vurdering af, at den unge umiddelbart kan påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse. Vurderingen 'uddannelsesparat' dækker over, at den unge indenfor et år, med den rette hjælp, kan påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse. Unge der ikke vurderes klar til at påbegynde en uddannelse indenfor et år, indplaceres som aktivitetsparate.

Figur 4.11**Andel der blev løftet ud af restgruppen imellem hhv. 2015-2016 og 2016-2017**

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Det er kommunens ansvar at sikre sig, at så få muligt ender i restgruppen, og de, der i en periode er udenfor uddannelse eller beskæftigelse, hurtigt kommer tilbage. Det hører med til opgørelsen, at det ikke er muligt at opgøre, hvorvidt en ung har forladt restgruppen som følge af en konkret kommunal indsats eller af eget initiativ.

I figur 4.12 og figur 4.13 er de unge, der fra 2016 til 2017 blev løftet ud af restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse opdelt på køn og aldersgrupper. 46 procent af kvinderne i restgruppen blev fra 2016 til 2017 løftet ud, sammenlignet med 43 procent af mændene. For aldersgrupperne gælder det, at en større andel af de yngste i restgruppen blev løftet ud fra det ene år til det andet. Således forlod 64 procent af de 15-17 årige restgruppen fra 2016 til 2017, imens det kun var 39 procent af de 18-24 årige.

Figur 4.12**Andelen af hhv. mænd og kvinder, der forlod restgruppen 2016-2017****Figur 4.13****Andelen af 15-17 og 18-24 årige der udgik fra restgruppen 2016-2017**

Anm: Når der fokuseres på hvor stor en andel af de 18-24 årige der er løftet ud af restgruppen fra 2016 til 2017, tages der udgangspunkt i dem, der var 18-24 år i 2016. Nogle af disse kan således godt være fyldt 25 år i 2017. Bemærk at akserne på de to figurer er forskellige.

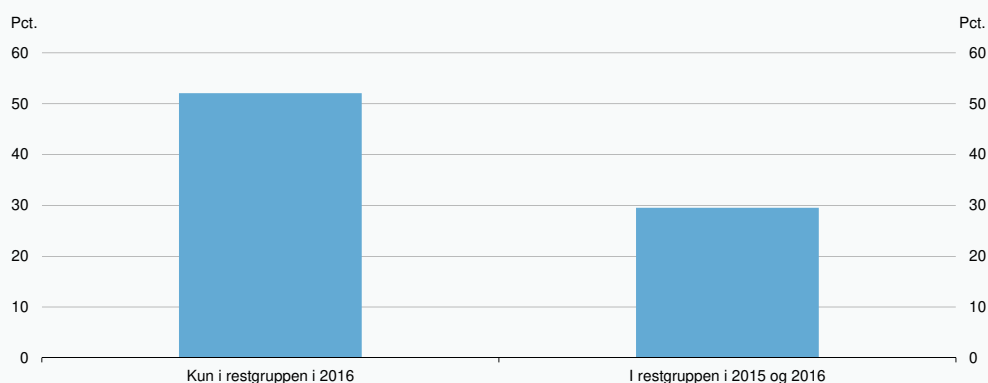
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Ancienniteten blandt unge der løftes ud af restgruppen

I figur 4.14 er andelen af de 18-24 årige, der blev løftet ud af restgruppen, fordelt på, hvorvidt de har været i restgruppen både i 2015 og 2016 eller kun i 2016. Af de unge der kun var i restgruppen i 2016 blev godt halvdelen løftet ud. Det samme gælder kun for knap 30 procent af de unge, der var i restgruppen i både 2015 og 2016. Resultatet kan indikere, at kommunen bør gøre en stor indsats tidligt og hurtigt, når de unge kommer ind i restgruppen, da der ellers er en risiko for, at de "hænger fast" i restgruppen. Det bør noteres, at der i opgørelsen ikke er taget højde for, at de unge kan have forskellige karakteristika der kan forklare deres anciennitet i restgruppen.

Figur 4.14

Andelen af unge fordelt på anciennitet, der blev løftet ud af restgruppen fra 2016 til 2017

Anm: Populationen er afgrænset til 18-24 årige i restgruppen i 2016.
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

4.2.1 Karakteristik af de unge, der løftes ud af restgruppen

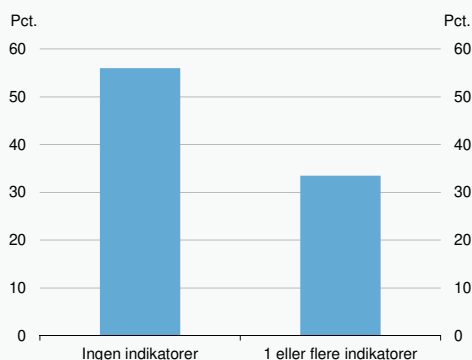
Figur 4.15 viser andelen af unge, der overgik fra restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse fra 2016 til 2017 fordelt efter, om de var berørte af mindst en af de fire indikatorer for sociale forhold, som blev præsenteret tidligere i analysen.

Figuren viser, at det kun var 33 procent af de unge, der blev løftet ud af restgruppen, som var berørte af en eller flere indikatorer for kriminalitet, psykisk sygdom, social foranstaltning eller misbrug imellem 2016 og 2017. For de unge, der ikke var berørte af disse indikatorer, blev 56 procent løftet ud af restgruppen. Til sammenligning blev 44 procent af de unge i restgruppen løftet ud i alt.

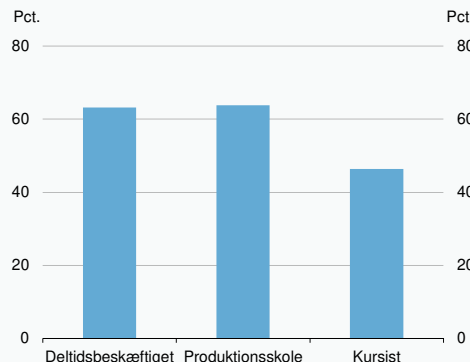
Figur 4.16 viser endvidere, at det særligt var unge i restgruppen, der havde deltidsbeskæftigelse i september 2016 eller i perioden afsluttede et produktionsskoleforløb, der blev løftet ud af restgruppen. For disse grupper, var det 63 procent af de unge, der blev løftet ud af restgruppen.

Figur 4.15

Andelen af unge berørte af sociale indikatorer, der blev løftet ud af restgruppen 2016-2017

Figur 4.16

Andel deltidsbeskæftigede, produktionselever og kursister, der imellem 2016 og 2017 blev løftet ud af restgruppen

Anm.: Figur 4.15: Indikatorerne vedrører kriminalitet, psykisk sygdom, social foranstaltning og misbrug og kun de 79 kommuner der har godkendt misbrugsdata indgår i opgørelsen. Figur 4.16: Kursist dækker kursister på f.eks. HF enkeltfag, enkeltfagsundervisning på AVU-uddannelsen og AMU-kurser, der ikke modtager nok timers undervisning til at være SU-berettigede. Deltidsbeskæftigelse er beskæftigelse under 18 timer om ugen. Kategoriseringerne i figur 4.16 er ikke gensidigt udelukkende, og personer kan derfor indgå i flere kategorier samtidig. Bemærk akserne på figurerne er forskellige.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

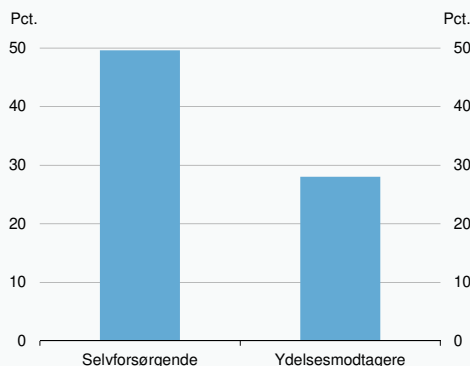
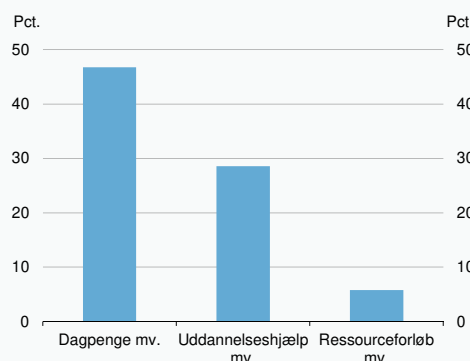
Analysen indikerer altså, at unge med flere forskellige samtidige problemstillinger er sværere at løfte ud i uddannelse eller beskæftigelse. Det taler for, at disse unge har brug for større grad af tværgående og helhedsorienteret støtte for at blive løftet ud af restgruppen.

Ydermere indikerer tallene, at produktionsskoleophold eller deltidsbeskæftigelse kan have en positiv betydning for, om de unge bliver løftet ud af restgruppen. Det kan dog ikke udelukkes, at den højere andel der løftes ud efter eksempelvis et produktionsskoleforløb, kan være et resultat af andre faktorer, som eksempelvis specielle karakteristika vedrørende de unge, der er på produktionsskole. I afsnit 5.3 udvides denne del af analysen derfor, i et forsøg på at tage højde for disse øvrige faktorer og dermed isolere betydningen af blandt andet deltidsbeskæftigelse og produktionsskoleophold.

Andel unge fordelt på forsørgelsesgrundlag, der forlader restgruppen

I figur 4.17 ses det, at ca. 50 procent af de selvforsørgende afgik fra restgruppen, mens det kun var tilfældet for ca. 28 procent af ydelsesmodtagerne. Opgørelsen inkluderer kun unge imellem 18-24 år, da kun disse unge kan have modtaget en ydelse.

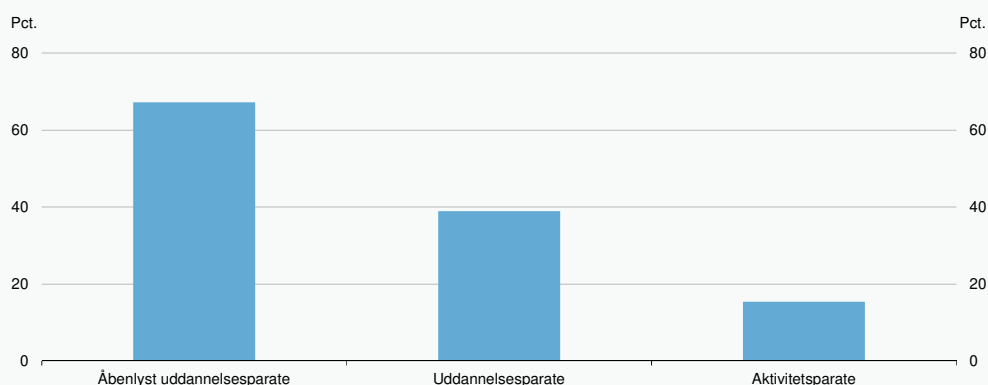
I figur 4.18 fokuseres der på ydelsesmodtagerne. Figuren viser, at hele 47 procent af dagpengemodtagerne i restgruppen blev løftet ud af denne fra 2016 til 2017. Det kan hænge sammen med, at dagpengemodtagerne for nyligt har været i beskæftigelse eller at der lægges mere vægt på aktivering. Af de unge på uddannelseshjælp blev ca. 29 procent løftet ud, imens det kun var ca. 6 procent af de unge i ressourceforløb, der forlod restgruppen.

Figur 4.17**Andel af selvforsørgende og ydelsesmodtagere der forlod restgruppen fra 2016-2017****Figur 4.18****Andel af unge fordelt efter ydelsestype der forlod restgruppen fra 2016-2017**

Anm: For begge figurer gælder det, at opgørelsen kun inkluderer 18-24 årige. Figur 4.18: Uddannelseshjælp mv. dækker over uddannelseshjælp og integrationsydelse. Ressourceforløb mv. dækker over ressourceforløb, fleksjob, ledighedsydelse og revalidering. Dagpenge mv. dækker over dagpenge, sygedagpenge, jobafklaring og barselsdagpenge. Forsørgelsesgrundlag og ydelsestype er opgjort i 2016.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Langt størstedelen af de unge i restgruppen modtog uddannelseshjælp, men gruppen dækker over en bred palet af unge med vidt forskelligt udgangspunkt for eksempelvis at påbegynde en uddannelse. I figur 4.19 ses andelen af unge imellem 18 og 24 år på uddannelseshjælp fordelt efter visitationskategori, der forlod restgruppen. Af de unge, der vurderedes åbenlyst uddannelsesparate i jobcenteret, blev godt 67 procent løftet ud af restgruppen imellem 2016 og 2017. For de uddannelsesparate var det ca. 39 procent, imens det for de aktivitetsparate kun var godt 15 procent, der forlod restgruppen. De åbenlyst uddannelsesparate udgør dog kun 4 procent af uddannelseshjælpsmodtagerne i restgruppen i 2017 jf. afsnit 4.1.2.

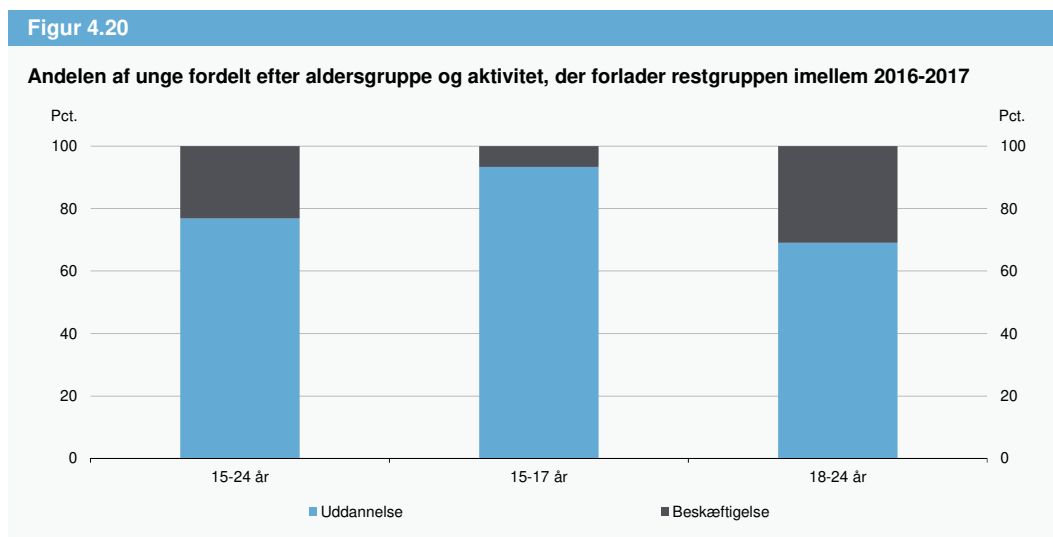
Figur 4.19**Andelen af unge uddannelseshjælpsmodtagere, fordelt efter visitationskategori der forlod restgruppen 2016-2017**

Anm.: Opgørelsen inkluderer kun 18-24 årige og visitationskategorierne er opgjort for 4. kvartal 2016.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Hvad løftes de unge ud til?

Figur 4.20 viser, at trejerdedele af de 15-24 årige unge, der forlod restgruppen, overgik til uddannelse. Det er særligt de 15-17 årige, der begyndte på en uddannelse hvilket var tilfældet for hele 93 procent. For de 18-24 årige var dette tal 69 procent. Omkring 7 procent af de unge imellem 15-17 år overgik til beskæftigelse over 18 timer om ugen imens det for de 18-24 årige gjorde sig gældende for 31 procent.

Anm: Unge der imellem de to opgørelsetidspunkter dør, fraflytter landet eller overgår til f.eks. førtidspension er fjernet fra opgørelsen.

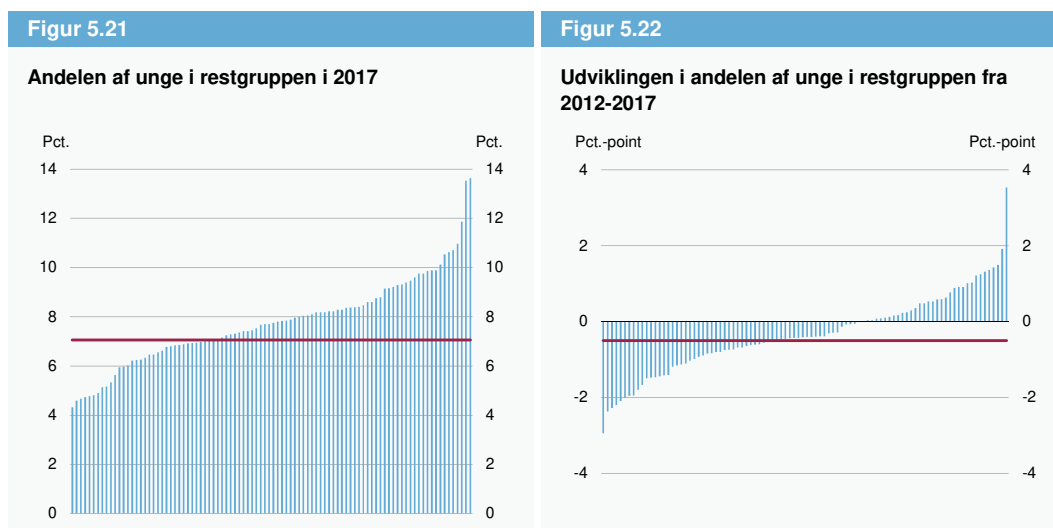
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

5. Resultater på kommuneniveau

Dette kapitel fokuserer på kommuneniveauet. Foruden de faktiske tal for andelen af unge i restgruppen og andelen af unge der forlod restgruppen, præsenteres en benchmarkinganalyse, hvor der tages højde for, at kommunerne opererer under forskellige rammevilkår. Grundet diskretionshensyn er resultaterne for Læsø, Ærø, Fanø og Samsø ikke medtaget.

5.1 Andel unge i restgruppen

Figur 5.21 viser, at andelen af unge i restgruppen varierer betydeligt på tværs af kommunerne. I kommunen med den laveste andel er 4,3 procent af de unge imellem 15 og 24 år i restgruppen, imens dette tal er 13,6 procent for kommunen med den højeste andel. Det ses af figur 5.22, at udviklingen i andelen af unge i restgruppen siden 2012 også har været forskellig i kommunerne. Udviklingen spænder fra et fald på 2,9 procentpoint til en stigning på 3,5 procentpoint. Samlet set har 59 kommuner oplevet et fald i andelen af unge i restgruppen siden 2012, imens 35 kommuner har oplevet en stigning.

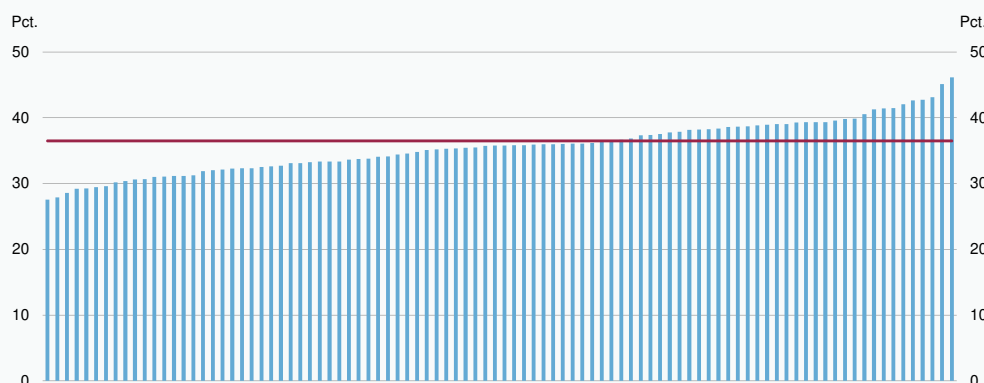

Anm.: Hver søjle repræsenterer en kommune. Læsø, Ærø, Fanø og Samsø er ekskluderet af opgørelsen grundet diskretionshensyn. Den røde linje viser det vægtede landsgennemsnit.
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

I figur 5.23 er andelen af unge imellem 18-24 år, der som minimum har været i restgruppen de sidste 3 år, dvs. siden 2015, vist. Som det fremgår af figuren, varierer andelen af unge, der har været længe i restgruppen, fra ca. 28 procent til godt 46 procent på tværs af kommunerne. Der tages i opgørelsen ikke højde for, om de unge har boet alle år i kommunen, og tallene skal derfor ses som et udtryk for den aktuelle udfordring kommunen står overfor og ikke alene som et udtryk for kommunens evne til at løfte unge med høj anciennitet i restgruppen ud.

Figur 5.23

Andelen af unge i restgruppen i 2017 imellem 18-24 år, som minimum har været i restgruppen siden 2015

Anm: Populationen er afgrænset til 18-24 årige, for at tillade at alle kan have været i restgruppen i 3 år. Der er ikke taget højde for, om den unge har boet i samme kommune i alle årene i restgruppen.
 Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

5.1.1 Benchmarkinganalyse med kontrol for rammevilkår

For at lave en mere retvisende sammenligning af kommunerne, tages der i dette afsnit højde for at en del af variationen mellem kommunerne kan skyldes forskelle i rammevilkår. Som beskrevet i kapitel 3 gøres dette igennem en logistisk regressionsanalyse. I analysen er sandsynligheden for at optræde i restgruppen estimeret. Derfor betyder en positiv sammenhæng at de beskrevne karakteristika øger risikoen for, at den unge er i restgruppen. I tabel 5.5 nedenfor fremgår de rammevilkår, der er fundet betydende i analysen.

Tabel 5.5

Rammevilkår i benchmarkinganalysen af andel unge imellem 15-24 år i restgruppen

Variable	Retning	Fortolkning
Køn (kvinder ift. mænd)	-	Kvinder har en lavere risiko for at være en del af restgruppen, sammenlignet med mænd
Alder	+	Desto ældre den unge er, desto større er risikoen for at være i restgruppen. Størrelsen af effekten aftager dog med alderen.
Herkomst (ift. dansk herkomst)	+/-	Unge ikke-vestlige efterkommere har en lavere risiko for at være i restgruppen, mens unge ikke-vestlige og vestlige indvandrere har en højere risiko for at være i restgruppen, sammenlignet med unge af dansk herkomst
Forældres uddannelse (ift. grundskole som højest fuldførte)	-	Jo længere forældrenes uddannelse er, desto lavere er risikoen for at være en del af restgruppen
Blevet forælder som teenager	+	Er den unge selv blevet forælder som teenager, er risikoen for at være i restgruppen større.
Antal børn	+	Jo flere børn den unge har, desto højere er risikoen for at være i restgruppen.
Barn af mindst én teenageforælder	+	Er den unge barn af mindst én forældre, der fik børn som teenagere, er risikoen for at være i restgruppen større.
Kriminalitet	+	Er den unge dømt for kriminalitet, er risikoen for at være i restgruppen større.
Kontakter til somatik	+	Både hvorvidt den unge har kontakt til somatikken eller ej og antallet af kontakter øger risikoen for at være i restgruppen

Kontakter til almen praksis	-/+	Kontakt til den almene praksis i modsætning til ingen kontakt sænker isoleret set risikoen for at være i restgruppen. Flere kontakter øger derimod risikoen for at være i restgruppen.
Kontakt til speciallæge eller ej	-	Har den unge mindst én kontakt til speciallæge, har den unge lavere risiko for at være en del af restgruppen
Kontakt til øvrig praksis eller ej	-	Har den unge en eller flere kontakter til den øvrige praksis, har den unge lavere risiko for at være i restgruppen
Psykiatrisk diagnose	+	Har den unge en psykiatrisk diagnose, er risikoen for at være i restgruppen større
Anbringelse udenfor hjemmet	+	Har den unge været anbragt udenfor hjemmet, er der større risiko for at den unge er i restgruppen.
Forebyggende foranstaltning	+	Har den unge modtaget en forebyggende foranstaltning, er risikoen for at være i restgruppen større
Afstand fra bopælsogn til nærmeste erhvervsuddannelse	+	Desto længere afstand til nærmeste erhvervsuddannelse er, desto større er risikoen for at være i restgruppen
Afstand fra bopælsogn til nærmeste gymnasiale uddannelse	+	Desto længere afstand til nærmeste gymnasiale uddannelse, desto større er risikoen for at være i restgruppen
Ledighedsprocent i pendlingsområde	+	Desto større ledigheden er i pendlingsområdet, desto større er risikoen for at være i restgruppen.

Anm.: Se bilag 3: Metode for en mere detaljeret variabelbeskrivelse samt regressionstabeller. Variablene er signifikante på 0,05-niveau, på nær udvalgte herkomst kategorier.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

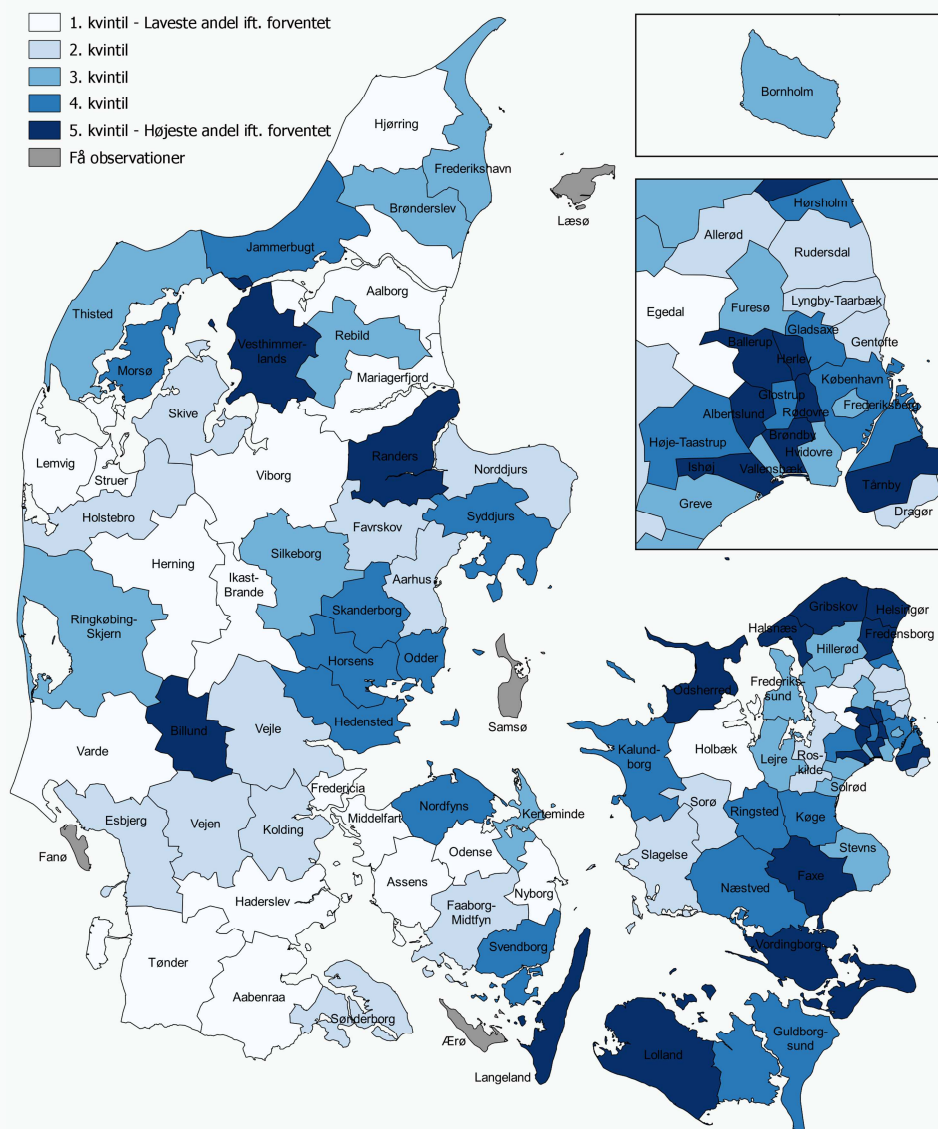
Variablenes retning skal tolkes i relation til, at alle de øvrige variable holdes konstante. Eksempelvis betyder resultatet for kønsvariablen, at selv når der er taget højde for variation i forældrenes uddannelse, herkomst og øvrige sociale- og sundhedsmæssige begivenheder, har kvinder lavere risiko for at være en del af restgruppen sammenlignet med mænd. Se i øvrigt bilag 3: Metode for en diskussion af rammevilkår.

Resultater af benchmarkinganalysen

Figur 5.24 viser, hvordan kommunerne placerer sig, når der tages højde for rammevilkår. I figuren er benchmarkingindikatoren for de enkelte kommuner inddelt i kvintiler. Kommuner, der indgår i 1. kvintil, har den laveste andel af unge i restgruppen i forhold til, hvad man kunne forvente på baggrund af rammevilkår. Kommuner, der indgår i 5. kvintil, har den højeste andel af unge i restgruppen i forhold til, hvad man kunne forvente på baggrund af rammevilkår.

Figur 5.24

Andel af unge i restgruppen ift. hvad man kunne forvente pba. kommunernes rammevilkår, 2017

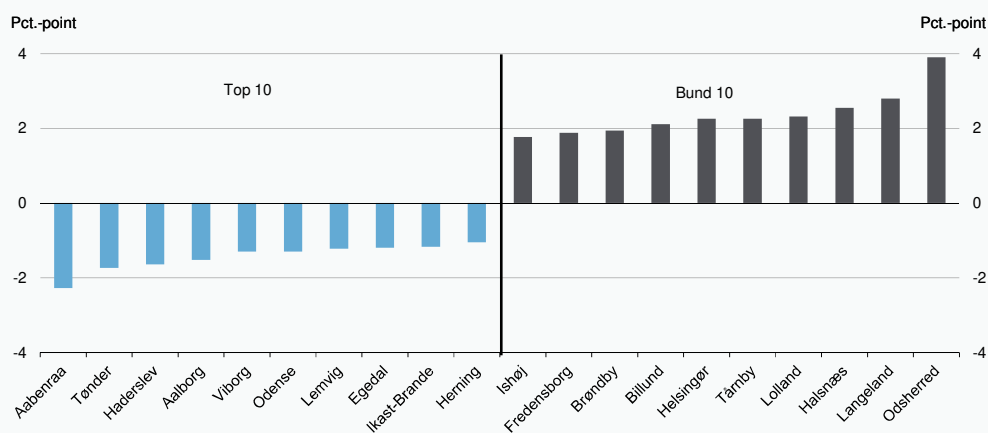
Anm.: Første kvintil dækker over de 20 procent af kommunerne, der har den laveste andel af unge i restgruppen i forhold til forventet, mens femte kvintil dækker over de 20 procent af kommunerne med den højeste andel af unge i restgruppen i forhold til det forventede niveau.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

I figur 5.25 ses de ti kommuner med den laveste og højeste andel af unge i restgruppen i forhold til, hvad man kunne forvente på baggrund af rammevilkår. De ti bedste kommuner har i gennemsnit 1,4 procentpoint færre unge i restgruppen, imens de ti dårligste i gennemsnit har en andel, der er 2,4 procentpoint højere, end man kunne forvente. Selvom disse potentialer virker små, skal de relateres til det faktiske niveau i kommunerne som ligger imellem 4 og 13 pct., jf. figur 5.21 ovenfor.

Figur 5.25

De ti kommuner med højeste og lavest andel af unge i restgruppen ift. forventet, 2017

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

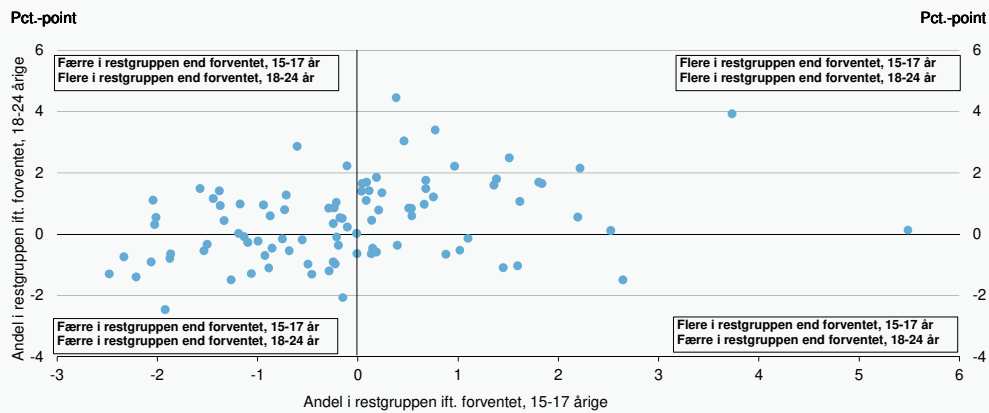
I bilag 1: "Sådan placerer din kommune sig" kan man blandt andet se den faktiske andel af unge i restgruppen og den forventede andel under hensyntagen til rammevilkår for hver kommune.

Tidligere i analysen er det blandt andet blevet belyst, at der på flere områder er forskel på de 15-17 årige i forhold til de 18-24 årige inden for restgruppen. Ligeledes ændres kommunernes muligheder og forpligtelser sig, når den unge fylder 18 år. Derfor er der også udarbejdet en benchmarking-analyse for de to aldersgrupper hver for sig. I disse er det valgt at de samme rammevilkår indgår som i den overordnede analyse, præsenteret i tabel 5.5. Benchmarkingindikatorerne fordelt på aldersgrupperne kan findes for den enkelte kommune i bilag 2: "Kommunespecifikke nøgletal".

I figur 5.26 er benchmarkingindikatoren for de aldersopdelte analyser holdt op imod hinanden. Som det fremgår af figuren, er sammenhængen mellem disse meget svag. Resultatet indikerer, at der på et overordnet plan ikke er en sammenhæng mellem hvorvidt kommunerne klarer sig godt eller dårligt for både andelen af de 15-17 årige og andelen af de 18-24 årige i restgruppen. Nogle kommuner klarer sig bedre end forventet på baggrund af rammevilkår for begge aldersgrupper, men der er ikke tale om en klar generel sammenhæng.

Figur 5.26

Krydsplot imellem benchmarkingindikator for andel i restgruppen, 18-24 årige og 15-17 årige.

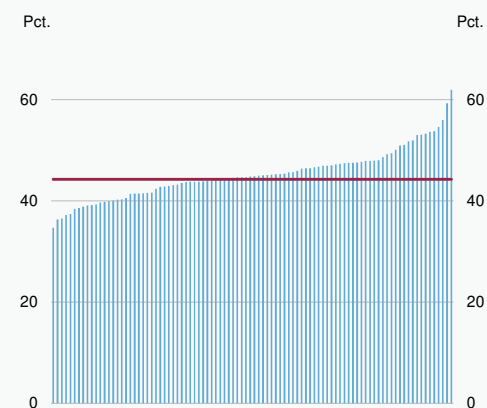
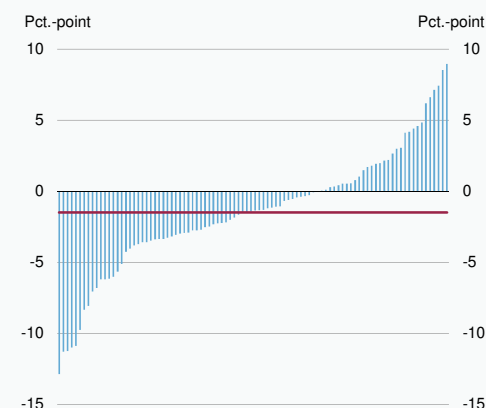

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

5.2 Overgang fra restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse

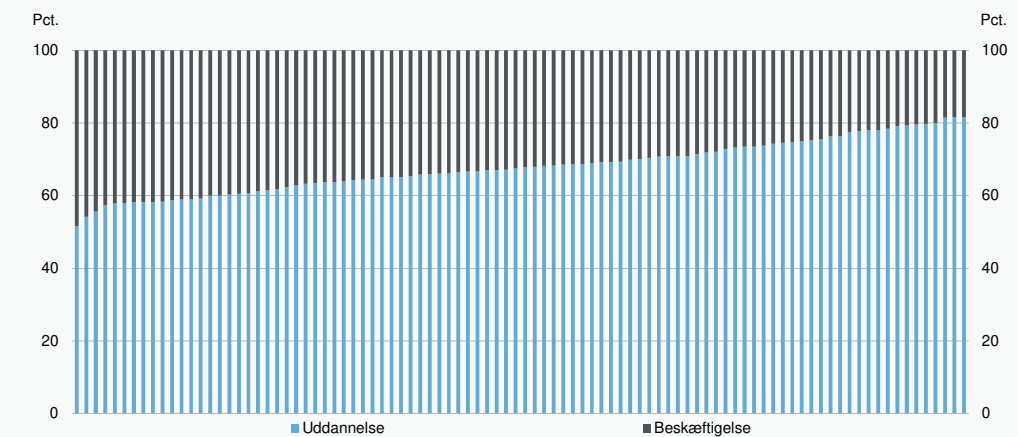
I denne del af analysen fokuseres der på kommunale forskelle i den andel, der blev løftet ud af restgruppen imellem 2016-2017, og som dermed overgik til uddannelse eller beskæftigelse. Figur 5.27 viser, at der er en stor variation mellem kommunerne, idet 34,6 procent forlod restgruppen i kommunen med den laveste andel og 61,8 procent forlod restgruppen i kommunen med den højeste andel.

I figur 5.28 er udviklingen i andelen, der forlod restgruppen fra henholdsvis 2015-2016 og 2016-2017 vist. Også her er der markante forskelle på tværs af kommunerne. 63 kommuner løftede færre unge ud af restgruppen imellem 2016 og 2017 sammenlignet med perioden før og samlet set varierer udviklingen fra et fald på 13 procentpoint til en stigning på 9 procentpoint. Gennemsnitsligt fik kommunerne imellem 2016 og 2017 1,5 procentpoint færre unge ud af restgruppen sammenlignet med perioden før.

Figur 5.27**Overgang fra restgruppen, 2016-2017****Figur 5.28****Udvikling i overgang fra restgruppen 15/16-16/17**

Anm.: Hver søjle repræsenterer en kommune. Læsø, Ærø, Fanø og Samsø er ekskluderet af opgørelse grundet diskretionshensyn.
Den røde linje betegner det vægtede landsgennemsnit.
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

I figur 5.29 er andelen af unge imellem 18-24 år, der forlod restgruppen imellem 2016 og 2017 fordelt på, hvorvidt de overgik til uddannelse eller beskæftigelse. Størstedelen af de unge forlod restgruppen til fordel for en uddannelse, og andelen varierer fra knap 52 procent til over 80 procent. Den store variation i, hvad de unge blev løftet ud til, kan skyldes flere ting. Udover de unges karakteristika og sammensætning i kommunen har uddannelsesmulighederne i nærområdet eller det lokale erhvervsliv betydning, men det kan også være et resultat af den kommunale vejledning af de unge.

Figur 5.29**Andelen af unge imellem 18-24 år, der forlader restgruppen imellem 2016-2017 fordelt på aktivitet**

Anm.: Hver søjle repræsenterer en kommune. Læsø, Ærø, Fanø og Samsø er ekskluderet af opgørelsen grundet diskretionshensyn.
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

5.2.1 Benchmarkinganalyse med kontrol for rammevilkår

Andelen af unge, der forlader restgruppen imellem to år, kan potentielt hænge sammen med de unges karakteristika og dermed kommunens rammevilkår. Derfor tages der i det efterfølgende højde for rammevilkår for overgang fra restgruppen.

På samme måde som tidligere gennemføres en logistisk regressionsanalyse, hvor sandsynligheden for at forlade restgruppen på individniveau estimeres. Det er væsentligt at være opmærksom på, at fortolkningen af retningen på koefficienterne er omvendt i forhold til den tidligere analyse af kommunens andel af unge i restgruppen. I analysen af overgang er et positivt fortegn ensbetydende med en større sandsynlighed for at *forlade* restgruppen. Variablene, der er fundet betydende, og deres effekt fremgår af tabel 5.6.

Tabel 5.6

Rammevilkår i benchmarkinganalysen af overgang fra restgruppen

Variabel	Retning	Fortolkning
Køn (kvinder ift. mænd)	+	Kvinder har en større sandsynlighed for at forlade restgruppen ift. mænd
Alder	-	Jo ældre den unge er, desto lavere er sandsynligheden for at forlade restgruppen. Effekten aftager dog med alderen uden dog helt at forsvinde.
Herkomst (ift. dansk herkomst)	+/-	Kun vestlige indvandrere adskiller sig signifikant fra dansk herkomst, og har en lavere sandsynlighed for at forlade restgruppen.
Forældres uddannelse (ift. grundskole som højeste fuldførte)	+	Desto længere uddannelse forældrene har, desto større er sandsynligheden for at løftes ud af restgruppen
Antal børn	+	Desto flere børn, desto større sandsynlighed for at forlade restgruppen
Kriminalitet	-	Er den unge dømt for kriminalitet, er sandsynligheden for at forlade restgruppen lavere
Antal kontakter somatik	-	Desto flere kontakter til somatikken, desto lavere sandsynlighed for at den unge forlader restgruppen
Kontakter til almen praksis	+/-	Kontakt til den almene praksis i modsætning til ingen kontakt øger isoleret set sandsynligheden for at løftes ud af restgruppen. Flere kontakter sænker derimod sandsynligheden.
Psykiatrisk diagnose	-	Hvis den unge er diagnosticeret med en psykisk sygdom, har vedkommende en lavere sandsynlighed for at forlade restgruppen
Anbringelser udenfor hjemmet	-	Er den unge blevet anbragt, er sandsynligheden for at løftes ud af restgruppen lavere
Forebyggende foranstaltning	-	Har den unge modtaget en forebyggende foranstaltning, har den unge en lavere sandsynlighed for at forlade restgruppen
Afstand fra bopælssogn til nærmest erhvervsuddannelse	+	Desto længere til nærmest erhvervsuddannelse, desto større sandsynlighed er der for, at den unge forlader restgruppen. Det er umiddelbart overraskende, men det hører med til historien at effekten fra variabelen er meget lille.
Afstand fra bopælssogn til nærmeste gymnasiale uddannelse	-	Længere afstand til en gymnasial uddannelse mindsker sandsynligheden for at forlade restgruppen. Ligesom afstand til erhvervsuddannelse, er påvirkningen fra afstand til gymnasial uddannelse lille.
Ledighedsprocent i pendlingsområde	-	Desto større ledighedsprocent i pendlingsområdet, desto lavere sandsynlighed for at forlade restgruppen

Anm.: Se bilag 3: Metode for en mere detaljeret variabelbeskrivelse samt regressionstabeller. Variablene er signifikante på 0,05-niveau, på nær udvalgte herkomst og uddannelseskategorier.

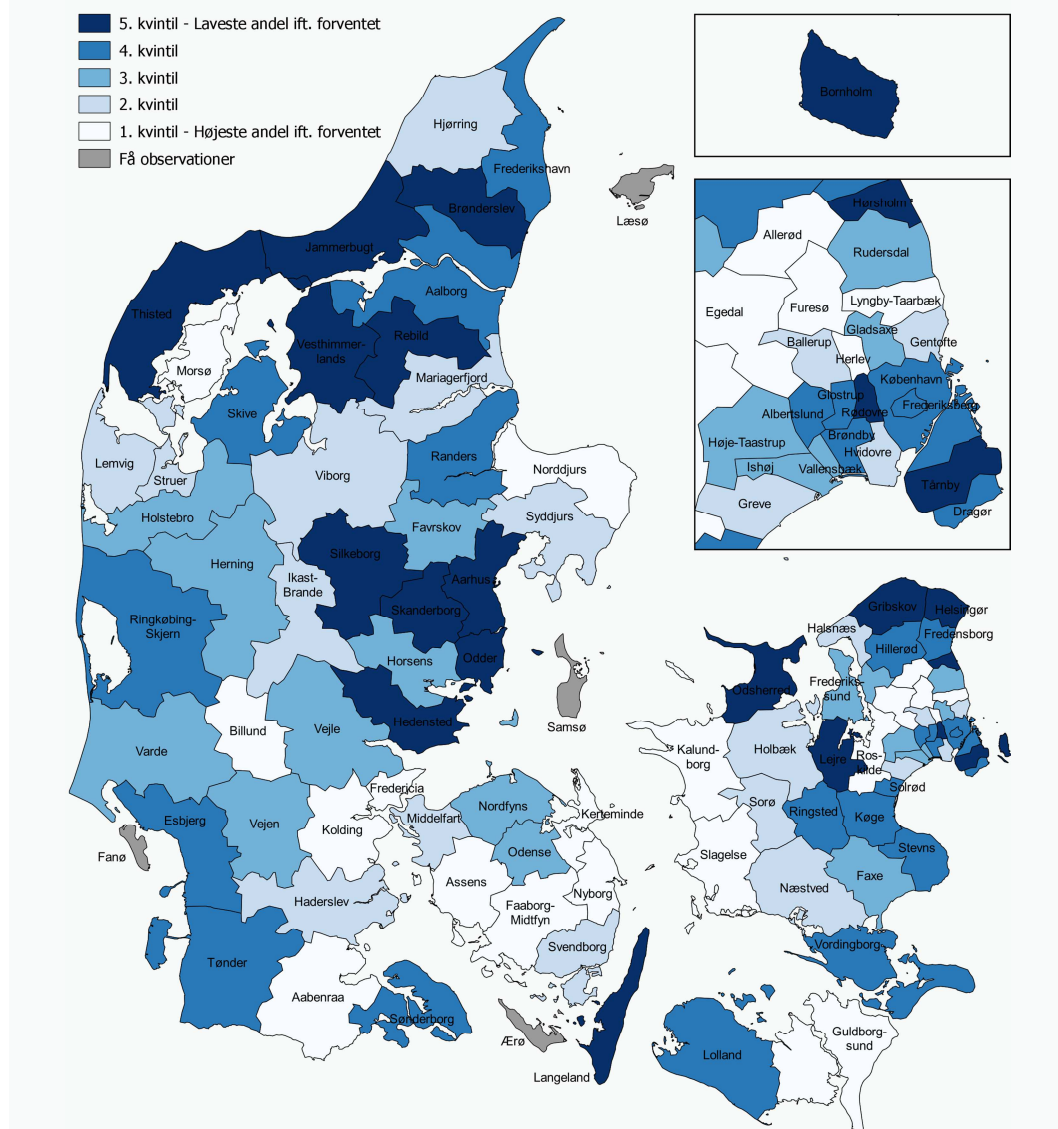
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Resultater af benchmarkinganalysen

Figur 5.30 viser kommunernes placering på benchmarkingindikatoren, som er udtryk for forskellen på kommunernes faktiske andel af unge, der forlod restgruppen og hvad man kunne forvente på baggrund af kommunens rammevilkår. Kommunerne er inddelt i kvintiler, således at 5. kvintil er den femtedel af kommunerne, der har den laveste andel af unge der forlod restgruppen i forhold til hvad man kunne forvente. I lighed med tidligere, skal kortet aflæses således at en mørkere farve er ensbetydende med en dårligere placering.

Figur 5.30

Andel unge der forlod restgruppen fra 2016 til 2017 ift. forventet på baggrund af kommunernes rammevilkår

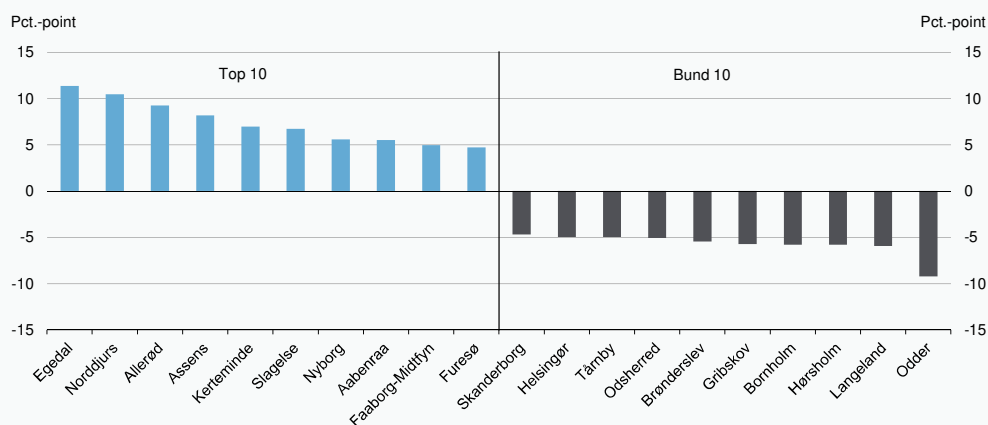
Anm.: Første kvintil dækker over den femtedel af kommunerne, der har den højeste andel af unge der forlader restgruppen i forhold til forventet, mens femte kvintil dækker over den femtedel af kommunerne med den laveste andel af unge der forlader restgruppen i forhold til det forventede niveau.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Figur 5.31 viser de ti kommuner med de højeste og laveste benchmarkingindikatorer. De ti bedste kommuner fik i gennemsnit 7 procentpoint flere unge ud af restgruppen, end man kunne forvente på baggrund af kommunernes rammevilkår. Omvendt fik de ti dårligst placerede kommuner i gennemsnit 6 procentpoint færre ud af restgruppen, end man kunne forvente.

Figur 5.31

De ti kommuner med højeste og lavest andel af unge der forlader restgruppen ift. forventet, 2016-2017

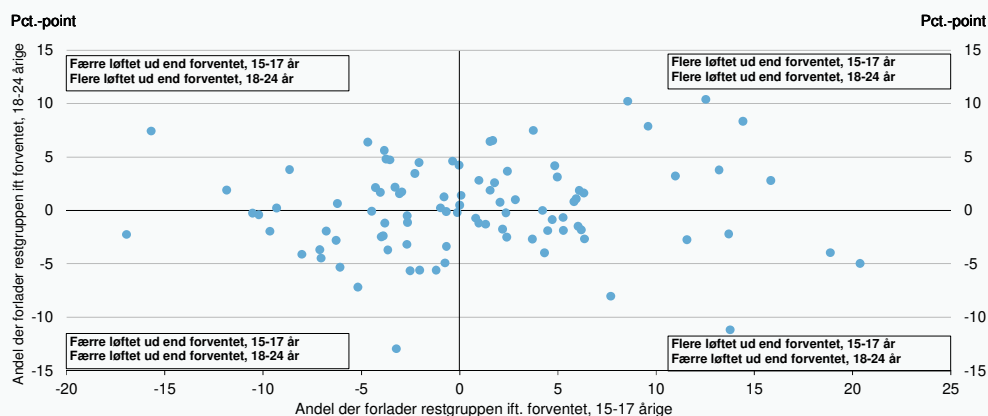
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

I bilag 1: "Sådan placerer din kommune sig" kan man blandt andet se den faktiske andel og den forventede andel af unge, der forlod restgruppen, under hensyntagen til rammevilkår for hver kommune.

På linje med benchmarkinganalysen af andel unge i restgruppen, er det interessant at undersøge, om der er en sammenhæng mellem, hvor godt kommunerne klarer sig, når andelen, der blev løftet ud af restgruppen, deles op på aldersgrupper. Figur 5.32 viser, at der heller ikke her er en generel sammenhæng. Det er således ikke sådan, at kommunerne generelt var enten gode eller dårlige til at få løftet både de 15-17 årige og de 18-24 årige ud af restgruppen.

Figur 5.32

Krydsplot imellem benchmarkingindikator for overgang fra restgruppen, 18-24 årige og 15-17 årige.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

5.3 Betydning af udvalgte risikomarkører

I benchmarkinganalysen vedrørende andelen af unge, der blev løftet ud af restgruppen, er der kun medtaget rammevilkår, det vil sige vilkår som kommunen opererer under og ikke kan påvirke på kort eller mellemlang sigt. Der er imidlertid en række forhold som kommunen har indflydelse på, der kan påvirke sandsynligheden for at en ung løftes ud af restgruppen eller ej.

I dette afsnit præsenteres en række af disse forhold, som her kaldes risikomarkører. Analysen bygger ovenpå benchmarkinganalysen præsenteret i afsnit 5.2.1. Når betydningen af de enkelte risikomarkører fortolkes, gøres det ud fra den forudsætning, at alle de inkluderede rammevilkår holdes konstante. Dermed er der taget højde for betydningen af disse.

Ligesom benchmarkinganalysen præsenteret ovenfor bygger risikomarkørerne alene på statistiske sammenhænge for unge, der blev løftet ud af restgruppen fra 2016 til 2017, og resultaterne skal ses som gennemsnitsbetragtninger på individplan. Det er derfor ikke givet, at man som kommune kan opnå samme resultater idet individkarakteristikaene for ens ungegruppe kan afvige fra gennemsnittet. I stedet kan risikomarkørerne give en indikation på, hvor meget og i hvilken retning en række udvalgte forhold, der ligger udover rammevilkår, påvirker andelen af unge, der løftes ud af restgruppen.

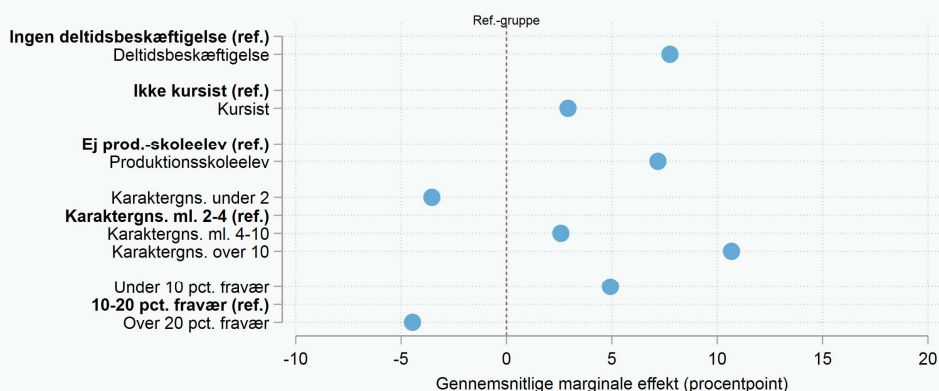
Betydningen af de enkelte risikomarkører er vist i figur 5.33. I analysen er medtaget to forskellige slags risikomarkører:

- Risikomarkører der beskriver indsatser umiddelbart før en mulig overgang fra restgruppen. Herunder hører deltidsbeskæftigelse, kursusdeltagelse og produktionsskoleophold. Disse risikomarkører er karakteriseret ved, at den unge eksempelvis kan have afsluttet et produktionsskoleophold inden statusidspunktet i september 2017, eller at den unge har et deltidsarbejde i september 2016.
- Risikomarkører der relaterer sig til folkeskolen, herunder karaktergennemsnit i folkeskolens afgangsprøve og fravær i udskolingen. Disse risikomarkører kan potentielt set ligge flere år tilbage, især for unge i slutningen af aldersafgrænsningen.

Resultaterne skal for hver af risikomarkørerne ses i relation til en referencegruppe, hvis værdi er sat til 0. Eksempelvis skal resultatet for karaktergennemsnit under 2 fortolkes som forskellen i sandsynligheden for at forlade restgruppen for unge med et karaktergennemsnit under 2 i forhold til unge med et karaktergennemsnit på mellem 2 og 4.

Figur 5.33

Sammenhængen imellem udvalgte risikomarkører og sandsynligheden for at løftes ud af restgruppen

Anm.: Estimaterne i figuren er udregnet på baggrund af en logistisk regressionsanalyse med de samme variable som i benchmarkingen samt de nævnte variable ovenfor. Se også *bilag 3: Metode* for yderligere detaljer.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Samlet set viser figuren, at:

- Unge med deltidsbeskæftigelse, svarende til under 18 timer om ugen, i september 2016 var ca. 8 procentpoint mere tilbøjelige til at forlade restgruppen sammenlignet med unge, der ikke havde et deltidsarbejde.
- Unge, der i perioden imellem 2016 og 2017 var indskrevet som kursist uden at have været SU-berettiget, havde godt 3 procentpoint større sandsynlighed for at forlade restgruppen, sammenlignet med unge der ikke deltog i kurser i samme periode
- Elever, der har afsluttet et produktionsskoleforløb imellem 2016 og 2017 var 7 procentpoint mere tilbøjelige til at forlade restgruppen, sammenlignet med unge der ikke afsluttede et produktionsskoleforløb.
- Elever med et karaktergennemsnit i folkeskolens afgangsprøve på under 2 var ca. 4 procentpoint mindre tilbøjelig til at forlade restgruppen sammenlignet med unge, der havde et karaktergennemsnit på mellem 2 og 4. I modsætning hertil havde elever med et karaktergennemsnit på hhv. 4-10 eller over 10 ca. 3 og 11 procentpoint større sandsynlighed for at forlade restgruppen.
- Unge med lavt fravær i folkeskolens udskoling, svarende til under 10 procent, havde 5 procentpoint større sandsynlighed for at overgå fra restgruppen til uddannelse og beskæftigelse, sammenlignet med unge, der havde mellem 10 og 20 procents fravær. Omvendt havde elever med meget fravær, svarende til over 20 procent, omkring 4 procentpoint lavere sandsynlighed for at blive løftet ud af restgruppen.

6. Opsamling og sammenhængsanalyse

I de foregående afsnit er der gennemført en benchmarkinganalyse af andelen af unge i restgruppen og andelen af unge der blev løftet ud af restgruppen. I tabel 6.7 ses en tværgående opsamling både vedrørende benchmarkingindikatorerne og udviklingen i de faktiske andele.

Knap to tredjedele, svarende til 59 kommuner, har siden 2012 oplevet et fald i andelen af unge i restgruppen. Omvendt har 35 kommuner haft en stigende andel. Ser man på overgangen fra restgruppen er billedet det samme. 63 kommuner har fået færre ud af restgruppen mellem 2016 og 2017 end de gjorde mellem 2015 og 2016. 31 kommuner har andelsmæssigt løftet flere ud af restgruppen. Til dette resultat hører, at andelen der løftes ud imellem to opgørelsestidspunkter kan variere over tid indenfor de enkelte kommuner afhængigt af eksempelvis antallet af unge der indtræder i ungegruppen eller i restgruppen.

Gennemsnittet af de ti laveste og højeste benchmarkingindikatorer for begge analyser er også vist. I analysen af andel i restgruppen i 2017 havde de ti bedste kommuner i gennemsnit 1,4 procentpoint færre end man kunne forvente på baggrund af kommunernes rammevilkår. Omvendt havde de ti dårligste i gennemsnit 2,4 procentpoint flere i restgruppen end man kunne forvente. Disse tal skal, som sagt, ses i relation til et niveau af andelen på mellem 4 og 13 procent. I analysen af overgang er variationen i benchmarkingindikatoren større, og de ti bedste kommuner løfter i gennemsnit 7,2 flere ud af restgruppen end man kan forvente. De ti dårligste løfter i gennemsnit 5,7 procent færre ud end man kunne forvente.

Tabel 6.7

Udvikling og spredning på tværs af nøgletal

	Antal kommuner		Benchmarkingindikator	
	Faldende andel	Stigende andel	Gns. af de 10 laveste	Gns. af de 10 højeste
Andel i restgruppen	59	35	-1,4	2,4
Andel overgået fra restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse.	63	31	-5,7	7,2

Anm.: Læsø, Ærø, Fanø og Samsø er ekskluderet af opgørelsen grundet diskretionshensyn. For andel i restgruppen er udviklingen fra 2012-2017 og benchmarkingindikatoren er for 2017. For andelen der er overgået fra restgruppen til uddannelse eller beskæftigelse er benchmarkingindikatoren for 2016 til 2017 og i forhold til udviklingen sammenholdes 2016-2017 med 2015-2016.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

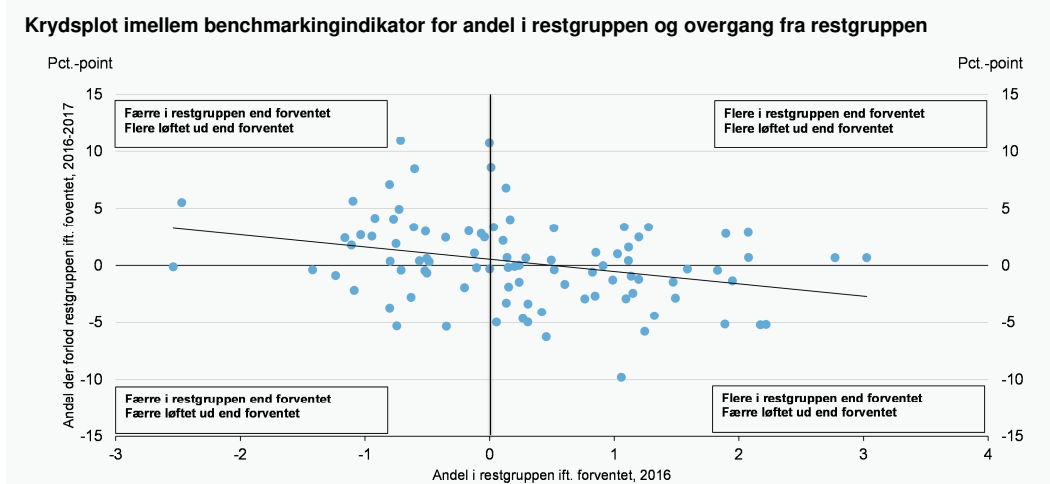
6.1 Sammenhængsanalyse

Som en del af analysen af hhv. andel i restgruppen og andelen af unge der løftes ud af restgruppen, er det interessant at se på, hvorvidt eksempelvis en høj andel der løftes ud af restgruppen eventuelt kan forklares af at kommunen i forvejen havde en høj andel af unge i restgruppen.

For at undersøge dette nærmere er der udarbejdet en benchmarkingindikator for andelen af unge i restgruppen i 2016 som sammenholdes med benchmarkingindikatoren for, hvor stor en andel der forlader restgruppen fra 2016-2017. Figur 6.34 viser, at der er en vis sammenhæng, men der er dog tale om en svag sammenhæng. Resultatet indikerer, at kommunerne der er bedre end forventet til at løfte unge ud af restgruppen ikke blot er bedre til dette, fordi de har en høj andel af unge i restgruppen til at begynde med.

Yderligere viser figuren også, at 25 kommuner formår at løfte flere ud af restgruppen, end man kunne forvente og samtidig have en lavere andel end forventet. Omvendt er der 34 kommuner, der ligger i den modsatte ende og både løfter færre ud af restgruppen end forventet, og har en højere andel, end man kunne forvente på baggrund af kommunernes rammevilkår.

Figur 6.34

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

7. Tiltag til inspiration

De kvantitative benchmarkinganalyser viste, at der er et potentiale for at nedbringe andelen af unge i restgruppen og for at sikre at de unge løftes ud af restgruppen. Desuden viste analysen, at selvom man som kommune overordnet set ligger godt, kan der være forbedringspotentialer blandt en delmængde af restgruppen.

Udover de rammevilkår, der tages højde for i benchmarkinganalyserne, så kan en række andre faktorer også påvirke kommunernes andel af unge i restgruppen og andelen der løftes ud af restgruppen. Det gælder eksempelvis kommunens arbejdsgange på tværs af forvaltninger, organisering og konkrete tilbud. Fælles for disse faktorer er, at kommunerne har direkte indflydelse på dem. Del II af denne benchmarkinganalyse består af et inspirationskatalog, hvor kommunerne kan finde inspiration til arbejdet med at nedbringe antallet af unge uden uddannelse eller arbejde. Her er det netop tiltag, som kommunerne selv har indflydelse på og kan arbejde med, der er fokus på.

Inspirationskataloget, som udgør et særskilt dokument, er baseret på semistrukturerede interviews i syv kommuner, der klarer sig godt i den kvantitative benchmarkinganalyse, når der er taget højde for rammevilkår. Således er alle syv kommuner blandt dem, der klarer sig bedst ved enten at have en lav andel af unge i restgruppen, og/eller ved at have løftet særligt mange ud af restgruppen. I *bilag 3: Metode* er den kvalitative analysetilgang beskrevet nærmere. Indsamlingen af inspirations tiltag er gennemført af Epinion på vegne af Økonomi- og Indenrigsministeriets Benchmarkingenhed.

Kommunerne kan i varierende grad allerede arbejde med et eller flere af de tiltag, der præsenteres i inspirationskataloget, men det er vurderingen, at alle kommuner med fordel kan forholde sig til hvert af de fremhævede tiltag. Kataloget er inddelt i tre kapitler der dækker over forskellige indsatsområder:

1. Overordnet styring og opfølgning
2. Arbejdstilrettelæggelse, der understøtter samarbejde
3. Konkrete indsatser rettet imod de unge

I tabel 7.8 nedenfor ses en oversigt over de tiltag, der beskrives i inspirationskataloget i del II.

Tabel 7.8

Oversigt over tiltag

Kapitel 2: Overordnet styring og opfølgning

- 1: Brug af bredt involverende, politisk udvalg om ungeindsatsen
- 2: Fælles målsætninger for arbejdet med de unge
- 3: Brug af data i styring og opfølgning på indsatsen overfor de unge

Kapitel 3: Arbejdstilrettelæggelse, der understøtter samarbejde

- 4: En fysisk samlet, kommunal ungeindsats
- 5: Fælles møder om og med den unge (og evt. forældre)
- 6: Fælles tilstedeværelse blandt de unge
- 7: Involvering af uddannelsesinstitutioner i indstilling til visitation
- 8: Praktisering af garanti-skole eller kædeansvar
- 9: Fokus på at skabe ungemiljøer

10: Hurtig opfølgning med virksomheder, hvis der opstår problemer

11: Lokalt CSR-mærke til virksomheder

12: Brug af frivillige som mentorer

Kapitel 4: Konkrete indsatser rettet imod de unge

13: Fokus på relationsskabelse gennem anerkendelse

14: Tydelige rammer og konsekvente krav

15: At holde de unge i aktivitet, fx gennem brug af straks-aktivering

16: Tæt opfølgning med de unge i forhold til progression

17: Styrket kollektiv uddannelsesvejledning og erhvervspraktik

18: Undervisningsforløb målrettet unge i risiko for at ende i restgruppen

19: Håndholdte, for-forberedende forløb

20: Brug af Trænings skolens arbejdsmarkedsuddannelser (TAMU-forløb)

21: Kommunale mentorer/støttekontaktpersoner

22: Trivselsunderstøttende medarbejdere på uddannelsesinstitutionerne

23: Støtte i overgangen til uddannelse eller beskæftigelse

24: Tilbud til særlige målgrupper, fx autister